

Întoarcerea la origini

العودة إلى الأصل باللغة الرومانية

Dr. 'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheha

د/ عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

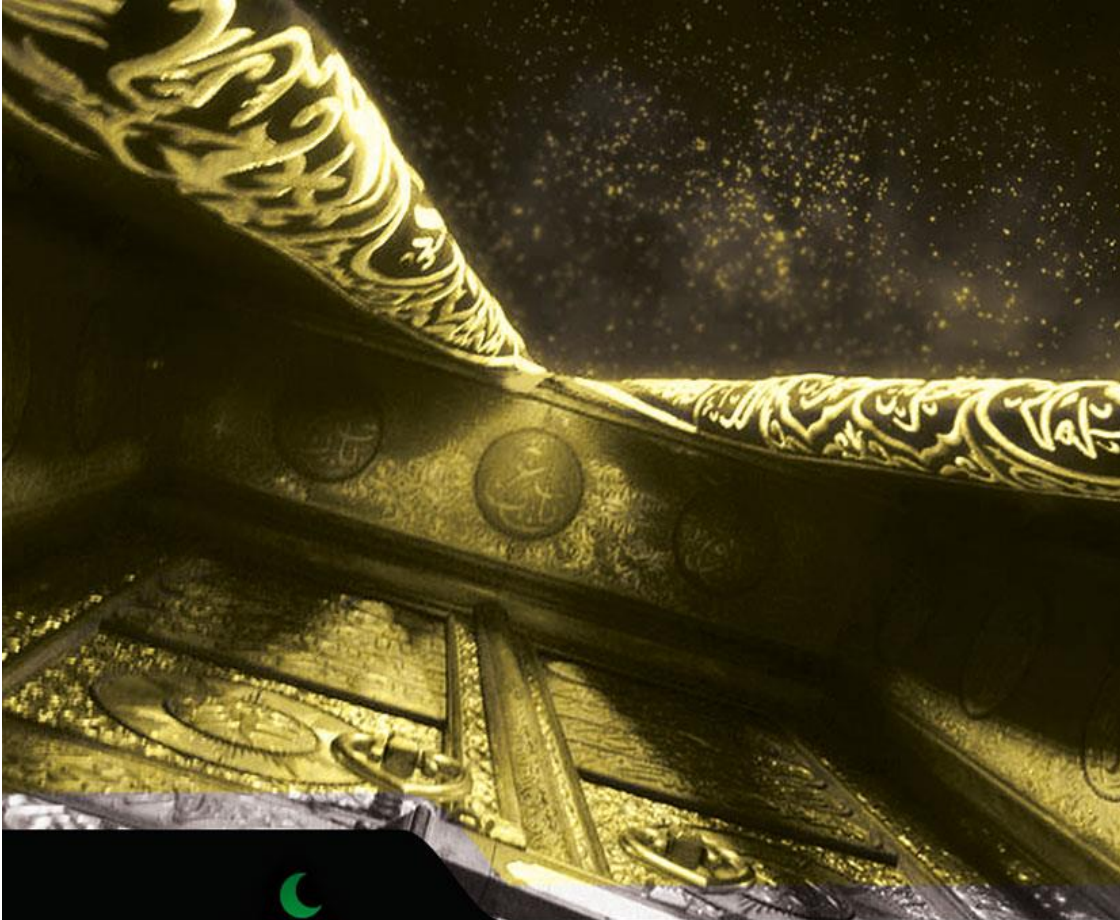
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

În numele lui Allah, Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

Toată lauda I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, a familiei și a adepților săi!

Introducere

În această carte, vom aborda din punct de vedere coranic o chestiune care l-a preocupat pe om încă de la începutul existenței umane și anume originea lucrurilor, a creației și a învierii, o chestiune asupra căreia opiniile au variat de-a lungul istoriei de la cei care cred în ea la cei care nu o fac. Nobilul Coran menționează diferitele niveluri de negare adoptate de către cei care resping conceptul de înviere. Astfel, unii spun că aceasta este doar o chestiune legată de cultură, o legendă moștenită din generație în generație. Allah Preaînaltul spune cu privire la acest lucru:

„Zic ei: «Oare după ce vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai fi noi aduși la viață din nou? ~ Ni s-a făgăduit și nouă, și părinților noștri, mai înainte, aceasta, însă acestea nu sunt decât legende (minciuni scrise în cărțile lor) ale înaintașilor!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:82-83]

Din aroganță și încăpățânare, alții au cerut ca Allah Preaînaltul să îi învie pe înaintașii lor, precum părinții, bunicii etc., în fața ochilor lor, pentru a crede acest lucru. Allah Cel Atotputernic ne-a informat cu privire la acest lucru, spunând:

„Iar aceștia zic: ~ «Nu este pentru noi decât prima noastră moarte și nu vom mai fi readuși la viață; ~ Aduceți-i (înapoi) pe părinții noștri, dacă spuneți adevărul (cu privire

la readucerea noastră la viață!)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 44:34-36]

Unii consideră că viața este doar o succesiune de etape și generații, iar învierea nu există. Allah Preaînaltul spune:

„Ei zic: «Nu este decât viața noastră pământească! Noi murim și trăim și nu ne face pe noi să pierim decât numai timpul!» Însă ei nu au știință despre aceasta, ci ei doar își închipuie.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:24]

Această carte vorbește despre modul în care Nobilul Coran abordează această chestiune din punct de vedere logic, deoarece, în principiu, cel care nu crede în înviere nu crede nici în existența Creatorului și, prin urmare, singurul mod în care se poate discuta cu el despre acest subiect este prin intermediul rațiunii și al logicii. Mulți oameni se lasă călăuziți de mintea, logica și instinctul lor pentru a ajunge la adevăr și a crede în el, iar pentru alții aceleași trei elemente sunt un motiv pentru a fi încă și mai încăpățânați, tirani și închiși. Acesta a fost cazul poporului lui Faraon, la care Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis cu dovezi clare ale existenței Creatorului și care a fost convins de aceasta, însă aroganța și atașamentul față de interesele lumești l-au făcut să o dezmință. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și le-au tăgăduit ei (*semnele*), cu nedreptate și îngâmfare, măcar că sufletele lor erau convinse de ele. Și privește (*o, Mohammed*) care a fost sfârșitul celor care au semănat stricare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:14]

Vom arăta o succesiune susținută de dovezi raționale și logice din Nobilul Coran cu privire la Creator, creație și motivul creării acesteia, precum și cu privire la înviere, posibilitatea ca aceasta să aibă loc și ce se va întâmpla după aceea. Sperăm să putem oferi informații utile pentru toate persoanele care citesc această carte și că acestea se vor bucura de lectură. În cazul în

care conținutul ei le convinge și ele cred în Allah, Îi mulțumim Lui, Preaînaltul, pentru acest lucru. În caz contrar, atunci aceasta va adăuga cunoștințe noi la bagajul lor intelectual pentru a corecta orice informație distorsionată în mod intenționat pe care au primit-o.

Atunci când citiți această carte, rugați-vă din toată inima și cu sinceritate:

„O, Creator al acestui Univers, arată-mi Calea cea Dreaptă și călăuzește-mă către aceasta și către ceea ce este corect, pentru că nimeni nu mă poate ajuta în afară de Tine!”

Luptați-vă cu voi înșivă pentru a afla adevărul și a ajunge la el. Chiar dacă sunteți un ateu, în realitate credeți în religia pasiunii și a poftei, care au fost la rândul lor create, devenind, fără a vă da seama, un sclav al acestora. Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar pe aceia care luptă pentru Noi (se luptă cu sufletele lor, cu poftetele, cu Șeytan și cu dușmanii religiei Noastre) îi vom călăuzi Noi pe ă [ile Noastre (pe Căile pe care pot să ajungă la Noi), căci Allah este cu cei credincioși, care fac bine (și îi ajută pe ei).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:69]

În cartea „Omul, un necunoscut”, scrisă de Alexis Carrel, un chirurg și biolog francez, laureat al Premiului Nobel, putem citi:

„Căutarea lui Dumnezeu este un proiect personal pe care îl are fiecare și, așa cum cineva poate deveni un luptător datorită eforturilor depuse în timpul exercițiului fizic, el poate obține, de asemenea, cunoașterea spirituală prin adorare și prin evitarea și respingerea plăcerilor trecătoare, o stare spirituală care transmite liniște și satisfacție cu privire la cele mai înalte aspirații umane. Forța interioară, lumina spirituală, iubirea divină, liniștea fără de margini și sentimentul religios, toate sunt fenomene la fel de reale precum frumusețea estetică. Cel

care crede în Dumnezeu și cel care crede în poet ajung la adevărul suprem prin percepția frumuseții ieșite din comun. Atunci când omul își controlează sinele, el încearcă să acceseze un adevăr care, în ciuda invizibilității sale, este înăscut și se află dincolo de lumea fizică. În acest scop, ființa umană este capabilă să înfrunte încercări periculoase pe care puțini îndrăznesc să le înfrunte pentru a ajunge sau nu la adevărul suprem.”

Mulți oameni au înlocuit religia cu știința și s-au mulțumit cu ceea ce au primit de la aceasta și cu descoperirile pe care le-au făcut, crezând că nu au nevoie de religie, iar aceasta mai ales din cauza faptului că religiile lor au fost denaturate în timpul Evului Mediu, atunci când au fost interzise știința și cunoașterea, cu excepția a ceea ce era în acord cu politicile Bisericii și cu orientările sale. Istoria a fost martoră la numeroasele masacre comise împotriva ființelor umane și mai ales împotriva oamenilor de știință din cauza acestui lucru, care au dus la o revoluție împotriva Bisericii și a învățăturilor sale, ce contrazic instinctul și rațiunea, determinându-i pe oameni să își piardă credința și să stea departe de religie – lucru care nu le poate fi reproșat - mulți devenind atei. Pe de altă parte, islamul le-a deschis ușile oamenilor de știință, a îndemnat la căutarea cunoașterii și a făcut din știință o formă de adorare și o dovadă de ascultare față de Allah Preaînaltul, Care spune:

„(...) Spune (o, Mohammed): «Oare sunt egali aceia care știu (că Allah este Unic și cunosc Poruncile Lui) cu aceia care nu știu? (Nu sunt egali.)» Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:9]

Mai mult decât atât, prima Sură care i-a fost revelată Mesagerului lui Allah (ﷺ) [Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele

Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.] invită la lectură, știință și cunoaștere. Allah Cel Atotputernic spune:

„Citește! În Numele Domnului tău Care a creat (tot ceea ce există). ~ El l-a creat pe om din ‘alaq (cheag de sânge atârnat). ~ Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos, ~ Care a învățat (scrisul) cu calemul ~ El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 96:1-5]

Singurul lucru lumesc pe care Allah Preaînaltul i-a poruncit Profetului Său (ﷺ) să îl caute întotdeauna este cunoașterea, și aceasta datorită importanței sale și a distincției de care se bucură în cadrul islamului. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și spune: «Domnul meu, sporește-mi mie știința!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:114]

Trebuie menționat faptul că, oricât de mult va avansa omul în domeniul științei, al cunoașterii și al dezvoltării, cunoștințele sale vor continua să fie puține și limitate, din moment ce el află unele lucruri, însă nu cunoaște multe altele, după cum spune Allah Preaînaltul:

„(...) Iar vouă nu v-a fost dată decât puțină știință (știința lucrurilor concrete).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:85]

Dezvoltarea în domeniul științei care este atinsă din generație în generație indică existența Adevăratului Dumnezeu, deoarece numai El deține cunoașterea totală și absolută cu privire la toate lucrurile. Există întotdeauna un om de știință care are mai multe cunoștințe decât un altul, însă Creatorul este mai presus de toți. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Noi îi ridicăm câteva trepte pe cei pe care voim și peste oricine are știință, este cineva mai știutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:76]

Alexis Carrel descrie în cartea sa, „*Omul, un necunoscut*”, un concept foarte asemănător:

„A devenit evident că progresul tuturor științelor cu privire la om nu este suficient pentru a satisface nevoile noastre în această privință. Astfel, putem spune că, în ciuda tuturor lucrurilor pe care le-am învățat despre noi înșine, aceasta nu este de ajuns (...) nu putem afla secretele ființei umane urmând aceeași metodologie de cercetare aplicată pentru a determina caracteristicile unei substanțe fizice, iar handicapul nostru cel mai mare și mai important este cauzat de faptul că toate studiile noastre în acest sens au fost efectuate pe cadavre, fapt pentru care nu avem încă o credibilitate reală în ceea ce îi privește pe cei vii.”

Astfel, putem observa că științele exacte nu sunt în măsură să ne facă să credem în Allah Preaînaltul și nici să rezolve problemele umane, conducând uneori la consecințe dezastruoase, precum negarea Revelației și a Profeților (Pacea fie asupra lor!), respingerea religiei și răspândirea ateismului. Propagarea corupției în civilizația occidentală, a decăderii morale și a armelor de distrugere în masă, precum și răspândirea bolilor sociale periculoase care amenință societatea, a cametei și a poluării mediului nu se vor opri până când nu ne vom întoarce la călăuzirea Profeților lui Allah (Pacea fie asupra lor!) și, în special, la Mesajul lui Mohammed (ﷺ), dat fiind că acesta este ultimul și cel care le concluzionează și înlocuiește pe toate cele anterioare. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca o îndurare pentru lumi (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Clarificări

- Subiectele abordate în această carte sunt prezentate foarte pe scurt și simplificate, pentru a îi ușura cititorului înțelegerea lor. În cazul în care cineva dorește să afle mai multe detalii cu privire la un anumit subiect, poate apela la paginile web islamice de încredere sau poate contacta unul dintre centrele islamice care se găsesc în multe țări din lume.

- Islamul este o Lege și un mod de viață constant. Pe de altă parte, musulmanii, care sunt cei ce pun în aplicare această Lege și acest mod de viață, sunt schimbători. Din acest motiv, există unii musulmani care mint, înșală sau comit multe alte lucruri interzise în islam, fapt care se petrece și în celelalte religii, de asemenea. Aceasta arată că aplicarea deficitară a regulilor sau a legilor care reglementează această religie nu presupune un defect al doctrinei, dat fiind că nu trebuie confundată aplicarea Legii islamice (*Shari'ah*) cu acțiunile musulmanilor care nu o pun în aplicare așa cum ar trebui.

- Religiile Divine se completează reciproc, toate predicând monoteismul (*At-Tawhīd*), însă legile și instrucțiunile lor sunt diferite. Foile lui Avraam, Az-Zabur, Tora și Biblia au fost urmate de către Nobilul Coran, ultimul Mesaj de la Allah Preaînaltul, care le completează și înlocuiește pe toate cele anterioare. Nimeni nu trebuie să înțeleagă prin acest lucru o disprețuire a Revelațiilor Divine anterioare, dat fiind că acela care face acest lucru nu este considerat a fi musulman. Allah Preaînaltul spune:

„Spuneți (*Allah Preaînaltul se adresează musulmanilor*): «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor** (*nepoții lui Iacob, adică descendenții fiilor săi; aceste seminții au fost în număr de douăsprezece*); **în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat** (*tuturor*) **Profetilor de către Domnul lor. Noi nu facem****

deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși (musulmani)!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:136]

Fiecare Revelație s-a potrivit în mod perfect cu momentul în care a fost trimisă, răspunzând nevoilor poporului căruia i-a fost acordată. Pentru a arăta acest adevăr, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeți de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-un colț. Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt acea cărămidă și sunt ultimul dintre Profeți.” (Al-Bukhari, Muslim, Ahmad, Ibn Hibbān și At-Tirmidhi)

Revelațiile Divine sunt asemeni unei case construite de către toți Profeții (Pacea fie asupra lor!), la care fiecare dintre ei a pus câte o cărămidă, iar atunci când lipsea doar o cărămidă, Allah Preaînaltul l-a trimis pe Profetul Mohammed (ﷺ), completând, astfel, construcția.

● Putem vedea că, la nivel global și spre deosebire de celelalte religii, islamul este religia cea mai persecutată. Dați-vă șansa de a reflecta și a vă da seama care este motivul acestei ostilități flagrante! Motivul este că această religie le poruncește oamenilor să Îl adore numai pe Allah Preaînaltul și nu pe alți oameni, așa cum este cazul celorlalte. În plus, islamul respinge nedreptatea, imoralitatea și opresiunea. Allah Preaînaltul spune într-un *hadith qudsi*:

„O, robii Mei! Am făcut *dhulm* (nedreptatea, opresiunea) interzisă pentru Mine Însumi și v-am interzis-o și vouă; așadar, nu vă asupriți unii pe alții!” (Muslim)

De asemenea, islamul respinge aroganța și mândria. Allah Preaînaltul spune:

„Nu te întoarce de la oameni și nu păși pe Pământ cu semeție, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru! ~

Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:18-19]

În plus, acesta le interzice oamenilor să își însușească bunurile altora în mod nedrept. Allah Preaînaltul spune:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

Islamul nu tolerează încălcarea drepturilor oamenilor. Nobilul Coran spune:

„O, neam al meu! Dați măsura și greutatea întregă, cu dreptate, și nu le scădeți oamenilor din lucrurile (*cuvenite*) lor și nu purcedeți pe Pământ ca stricători! [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:85. A se vedea, de asemenea, 7:85 și 26:183]

Acesta le interzice celor puternici să îi umilească pe cei slabi. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (*sau cu asprime*) ~ Și cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga (*ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:9-10]

De asemenea, le interzice celor bogați să încalce drepturile celor săraci. Allah Preaînaltul spune:

„Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din Harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârciți li se vor încolăci (*în jurul gâturilor*) în Ziua de Apoi. A lui Allah este moștenirea Cerurilor și a Pământului și Allah este Bineștiutor al celor pe care le îndepliniți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:180]

În plus, este interzisă exploatarea oamenilor, profitând de faptul că aceștia se află în nevoie. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și faceți bine, căci Allah îi iubește pe binefăcători!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:195]

Allah Preaînaltul interzice răspândirea corupției pe Pământ la nivel individual sau colectiv. El, Preaînaltul, spune:

„(...) Și nu faceți stricăciune pe Pământ, după buna lui întocmire (prin necredință și nelegiuire)! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă sunteți credincioși! [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:85]

Orice persoană rezonabilă s-ar putea întreba: „Cărui fapt se datorează lupta împotriva unei religii cu asemenea principii?”

Islamul este plin de beneficii pentru omenire, după cum a arătat Trimisul lui Allah (ﷺ) atunci când a spus:

„Cel mai iubit dintre oameni de Allah este cel care le aduce cele mai multe beneficii celorlalți. Printre cele mai iubite fapte de către Allah este aceea de a face un credincios fericit plătind pentru el o datorie, satisfăcându-i o necesitate sau hrănindu-l atunci când este flămând.” (Ad-Daraqutni ibn ‘Asākir, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Niciunul dintre voi nu crede (cu adevărat) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.”
(Convenit)

Islamul îndeamnă la răspândirea păcii printre oameni și la apărarea celui oprimat, indiferent cine este acesta. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei dreți (cei care se poartă cu dreptate). ~ Allah vă interzice doar să îi luați ca ‘aulia’ (prieteni, protectori, și să vă apropiați de ei cu dragoste, pentru a îi ajuta împotriva musulmanilor) pe aceia care au luptat împotriva voastră din pricina religiei și v-au

alungat din casele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Și oricine îi ia pe aceștia ca 'aulia' (ajutoare împotriva musulmanilor), aceștia sunt zalimun (nedrepti, răufăcători și neascultători față de Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:8-9]

- În zilele noastre, convertirea de la o religie la alta este foarte frecventă la nivel global, chiar și printre evrei, care sunt cunoscuți ca fiind foarte atașați de religia lor. Un număr considerabil de creștini care nu mai sunt convinși de credința lor caută să își potolească setea spirituală și să găsească liniștea psihologică; hindușii, budiștii, și sikhiștii, ale căror religii sunt construite pe mituri și legende, se convertesc la creștinism care, după cum am spus, este abandonat de către adepții săi din cauza faptului că nu mai sunt convinși de dogmele acestuia. Cu toate acestea, în islam nu se întâmplă același lucru, fiind foarte rară situația în care un musulman se convertește la o altă religie din convingere, astfel încât statisticile arată că aceasta este religia cu cea mai rapidă creștere din lume.

În ciuda încercărilor de a îi îndepărta pe oameni de islam, împiedicându-i să îl îmbrățișeze, și de a încetini răspândirea acestuia, dușmanii islamului nu au făcut altceva decât să obțină efectul opus, iar acest lucru se datorează faptului că islamul este cu adevărat religia lui Allah, pe care El Însuși a promis să o protejeze. Allah Preaînaltul spune:

„Voiesc ei să stingă cu gurile lor Lumina lui Allah (islamul, care demonstrează Unicitatea lui Allah), însă Allah nu voiește alta decât să desăvârșească Lumina Sa, chiar dacă necredințioșii urăsc (aceasta).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:32]

Pe cei care se convertesc la alte religii din cauza faptului că nu mai sunt convinși de a lor îi invit să își dea șansa de a cunoaște religia perfectă, islamul, religia adevărului, care nu contrazice rațiunea sau firea noastră naturală.

Cine este Allah?

Înainte de a vorbi despre cine este Allah, cred că ar trebui să vorbim despre mintea umană și potențialul său limitat. Aceasta reprezintă un dar ce distinge ființele umane de restul creaturilor lui Allah și pe care îl pot folosi atât pentru a ajunge la El prin reflecție și observarea creației Sale, cât și pentru a beneficia de el în viața lor de zi cu zi. Vom discuta despre exemplul sufletului, care este ceea ce îi dă viață corpului și fără de care acesta nu este nimic altceva decât un cadavru. El nu poate fi perceput de simțurile noastre și, cu toate acestea, credem în existența sa, iar aceasta este doar una dintre creațiile lui Allah. Dacă pare complicat să înțelegem una dintre creațiile Sale, imaginați-vă cât de grea poate fi înțelegerea existenței Creatorului Atotputernic. Astfel, atunci când Profetul Mohammed (ﷺ) a fost întrebat ce este sufletul, răspunsul a venit de la Allah Preaînaltul:

„Te întreabă despre Duh. Spune (o, Mohammed): «Duhul este din Porunca Domnului meu!» Iar vouă nu v-a fost dată decât puțină știință (din Cunoașterea imensă a lui Allah).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:85]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Metodologia adoptată de Coran este cea mai potrivită pentru a relata ceea ce oamenii au nevoie să cunoască și ceea ce mințile lor sunt capabile să înțeleagă, iar astfel nu este irosită energia mentală pe care Allah le-a dat-o cu chestiuni neproductive, aflate în afara zonei comune și ușor de înțeles. Acest lucru nu are drept scop restricționarea funcției minții umane, ci călăuzirea acesteia pentru a acționa în domenii și limite ușor de înțeles, evitând consumarea energiei în chestiuni greu de înțeles sau de făcut.”

Este practic imposibil pentru mintea umană să înțeleagă pe deplin Cine și cum este Creatorul, acest lucru fiind dincolo de capacitatea ei. Prin urmare, este inutil ca aceasta să depună efort și să consume energie pentru a înțelege sau a reflecta cu privire la acest aspect, în principal din cauza faptului că mintea umană are limite, iar încercarea de a reflecta asupra Naturii lui Allah Preaînaltul este ceva ce depășește aceste limite. Astfel, Allah Preaînțeleptul a rezolvat această problemă spunând:

„(...) în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:110]

„(...) Nu este nimic asemenea cu El (nu are nimeni Calitățile Sale). El este *As-Samī‘* (Cel Care aude toate), *Al-Basīr* (Atoatevăzătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

„Privirile nu-L ajung (privirile oamenilor în această lume), însă El prinde toate privirile (nu-I este ascunsă și nevăzută privirea niciunei ființe). El este *Al-Latīf* (Cel mai Blând cu robii Săi), *Al-Khabīr* (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:103]

A pune mintea să reflecteze cu privire la această temă este ca și cum am pune o încărcătură de cinci tone într-o mașină care poate transporta numai o tonă, ceea ce va face imposibilă mișcarea acesteia și va sfârși prin a o deteriora. Ceva similar se întâmplă atunci când mintea umană reflectează asupra Naturii lui Allah Preaînaltul sau la ceea ce aparține lumii nevăzute, acestea fiind chestiuni cu privire la care numai Mesagerii și Profeții lui Allah (Pacea fie asupra lor!) ne pot oferi informații.

Acest concept este clar din răspunsul pe care Profetul Mohammed (ﷺ) l-a dat unor oameni din Yemen care au venit să afle lucruri despre islam:

„La început, era Allah și nu era nimic altceva în afară de El (...)” (Al-Bukhari)

Unde se află Allah?

Allah Preaînaltul se află deasupra Tronului Său, care se află deasupra celor șapte Ceruri. Unii atei pot întreba unde se află Allah referindu-se la locul Său exact din Univers. Răspunsul nostru la această întrebare este acela că Allah Preaînaltul este Creatorul spațiului și al timpului, iar prin urmare aceste elemente nu Îl pot condiționa. Nu a existat nimic înainte de El și nu va mai exista nimic după El sau mai presus de El. Allah Preaînaltul se află deasupra Tronului Său și nu există nimic deasupra Sa. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este *Al-Awwal* (Întâiul) și *Al-Ākhir* (Ultimul, Cel de pe urmă), *Aż-Żāhir* (Cel evident, Cel victorios) și *Al-Bātin* (Cel ascuns), iar El este Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:3]

Nu putem enumera toate Atributele lui Allah Preaînaltul în această cârticică, însă vom face referire la câteva dintre ele, printre care se numără și următoarele:

1. Allah Preaînaltul este Unul și Unicul, Cel care nu are partener sau egal în ceea ce privește Sinele Său Divin și Numele și Atributele Sale. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) *Ahad* (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah *As-Samad* (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nu este născut ~ Și nu este

nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]

2. Allah Preaînaltul este Cel Veșnic Viu. El, Cel Atotputernic, spune:

„El este *Al-Hayy (Cel Veșnic Viu)*. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:65]

Pe de altă parte, toate ființele sunt destinate morții. Allah Preaînaltul spune:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri (*toți cei care se află pe fața Pământului sunt pieritori*), ~ Va rămâne veșnic (*numai*) Fața Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:26-27]

3. Allah Preaînaltul este Cel Care Se susține pe Sine și Care nu are nevoie de creația Sa. El este Susținătorul a tot ceea ce există și toate au nevoie de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah! Nu există divinitate afară de El, *Al-Hayy (Cel Veșnic Viu)*, *Al-Qayyūm (Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul)*! Nici așipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

4. Allah Preaînaltul este Preaînțelept în Acțiunile, Cuvintele și Capacitatea Sa de a pune totul în locul care îi aparține în mod drept. El, Preaînaltul, guvernează peste creația Sa și știe ceea ce este în interesul ei. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este *Al-Qāhir (Stăpânul Suprem)* peste robii Lui și El este *Al-Hakīm (Preaînțeleptul)*, *Al-Khabīr (Atoatecunoscătorul tuturor lucrurilor)*.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:18]

5. Allah Preaînaltul este Cel Care aude totul și Cel Care vede totul, atât ceea ce este evident, cât și ceea ce este ascuns. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ale Lui sunt (toate) cele care sălășluiesc noaptea și ziua (toate făpturile) și El este *As-Samī‘* (Cel Care aude toate), *Al-‘Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:13]

6. Allah Preaînaltul este Atotputernic. Nimeni și nimic de pe Pământ sau din Ceruri nu Îl poate împiedica să facă ceva. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Oriunde v-ați afla, Allah vă va aduce pe toți (la judecată), căci Allah este peste toate cu putere.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2: 148]

7. Allah Preaînaltul deține Cunoașterea absolută cu privire la toate lucrurile, iar Cunoașterea Lui nu a suferit niciodată scăpări sau lipsuri. El, Atoatecunoscătorul, cunoaște nevăzutul, știe ceea ce s-a întâmplat, ceea ce se întâmplă și ceea ce se va întâmpla, precum și cum s-ar fi întâmplat ceea ce nu s-a întâmplat dacă s-ar fi întâmplat. Allah Cel Atotputernic spune:

„Tu nu vei fi în nicio împrejurare, nu vei recita niciun fragment (*Sură sau verset*) din Coran și voi nu veți împlini nicio faptă fără ca Noi să fim martori în clipa când o săvârșiți. Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui fir de colb - nici de pe Pământ, nici din Cer - nici cât (o greutate) mai mică (*decât aceasta*) și nici mai mare, fără ca acestea să (*fie înscrise*) într-o Carte limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:61]

8. Allah Preaînaltul a creat totul din nimic. El, Cel Atotputernic, spune:

„El este Allah: *Al-Khāliq* (Creatorul), *Al-Bāri*’ (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creatură o va primi), *Al-Musawwir* (Dătătorul de forme). Lui Îi aparțin *Al-Asma’Al-Husna* (cele mai frumoase Nume). Toate cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (ele slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este *Al-‘Azīz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakīm* (Preaînțeleptul).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:24]

9. Allah Preaînaltul este Dăruitorul și le oferă creaturilor Sale cele de care au nevoie pentru a supraviețui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (*Al-Lauh Al-Mahfuz* – *tablele păstrate*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:6]

10. Allah Preaînaltul este Cel care dă viața și moartea și El este Cel care poate învia morții. El, Cel Atotputernic, spune:

„Spune (o, Mohammed): «Allah vă dă viață, apoi vă dă moarte, apoi vă va aduna pe voi în Ziua Învierii! Nu este îndoială cu privire la aceasta, însă cei mai mulți oameni nu știu.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:26]

Acesta este Allah

➤ Allah Preaînaltul este Preamilostiv și îi iubește pe cei milostivi dintre robii Săi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Arătați milă celor de pe Pământ pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” (At-Tirmidhi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih At-Tirmidhi*)

➤ Allah Preaînaltul este Atoateiertător și îi iubește pe cei iertători dintre robii Săi. El, Cel Atotputernic, spune:

„Fii cu iertare (și nu te mânia), poruncește ceea ce este bun și îndepartează-te de neștiutori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:199]

➤ Allah Preaînaltul este Generos și îi iubește pe cei generoși dintre robii Săi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah este Generos și iubește generozitatea; El iubește bunele maniere și le urăște pe cele rele.” (Al-Baiyhaqi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

➤ Allah Preaînaltul este Bun și îi iubește pe cei buni dintre robii Săi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Într-adevăr, Allah este Bun și iubește bunătatea și oferă pentru bunătate ceea ce nu oferă pentru severitate și nu oferă pentru nimic altceva în afară de aceasta (bunătate).” (Muslim și Ibn Hibban)

➤ Allah Preaînaltul acoperă păcatele robilor Săi și îi iubește pe cei care fac același lucru cu păcatele semenilor lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care acoperă greșelile cuiva în această viață, Allah îi va acoperi greșelile în Viața de Apoi.” (Muslim și Ahmad)

➤ Allah Preaînaltul este Frumos și iubește ceea ce este frumos și pe cei curați și puri dintre robii Săi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah este Frumos și iubește ceea ce este frumos.” (Muslim)

➤ Allah Preaînaltul este Modest și îi iubește pe cei rușinoși dintre robii Săi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Allah Cel Atotputernic și Sublim este Îngăduitor, Modest și Ascuns, iar El iubește modestia și ascunderea. Astfel, atunci când unul dintre voi face *ghusl* (baia rituală completă), să se ascundă.” (Ahmad, Abu Dawud, An-Nasa’i și Al-Hafiz, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Al-Irwa’*)

Dovezile logice ale existenței lui Allah

Un ateu l-a întrebat pe sheikh Ahmed Deedat (Allah să aibă milă de el!): „*Ce-ai simți dacă ai muri și ai descoperi că Viața de Apoi nu există?*” El i-a răspuns: „*Nu cred că m-aș simți mai rău decât tine, dacă ai muri și ai descoperi că ea există.*” Cred că acest răspuns este mai mult decât suficient pentru ca orice persoană rațională să reflecteze, să își facă griji cu privire la viitorul ei și să se străduiască pentru Viața de Apoi.

Probabil cea mai importantă dovadă a existenței lui Allah Preaînaltul, care este evidentă și de necontestat, este existența acestui Univers magnific și organizarea sa, Pământul și Cerul, precum și tot ceea ce se află pe acestea: oamenii, animalele, insectele, pietrele, copacii, stelele, Soarele, Luna, mările și râurile, printre alte lucruri, care funcționează în conformitate cu un sistem elaborat atât de precis, încât dacă doar un singur element ar lipsi, nu ar mai exista viață. Cine a creat acest Univers cu acest sistem unic și perfect? Există trei răspunsuri posibile la această întrebare:

Primul este acela că Universul, cu forma sa perfectă și tot ceea ce conține, s-a creat pe el însuși din întâmplare, iar acest lucru este practic imposibil, pentru că fiecare acțiune are un autor, fiecare creatură trebuie să aibă un creator și fiecare efect are o cauză.

Al doilea este acela că Universul s-a creat din unul dintre propriile sale componente, iar această posibilitate este illogică și inacceptabilă, deoarece un obiect nu poate crea un alt obiect.

Al treilea este acela că Universul, cu forma sa perfectă și tot ceea ce conține, a fost creat de către Cineva din afara lui, iar aceasta este o posibilitate rezonabilă și acceptabilă. Acest Creator este Allah Preaînaltul, Domnul Universului, iar monoteiștii cred în existența Sa în acest Univers, în timp ce

ateii rămân împotmoliți în îndoieli și incertitudini. Allah Cel Atotputernic spune:

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii? ~ Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 52:35-36]

Probabil că unul dintre motivele dezorientării oamenilor și ale ateismului este utilizarea minții într-o chestiune care o depășește. Minte omului poate fi capabilă să perceapă chestiunile legate de creaturi asemeni lui, însă atunci când vine vorba despre Creator, el se simte în mod inevitabil neajutorat și în imposibilitatea de a înțelege pe deplin chestiunile legate de El, Preaînaltul. Trimisul lui Allah (□) a spus:

„Șeitan vine la unul dintre voi și îl întreabă: «Cine a creat cutare și cutare?», până când întreabă: «Cine L-a creat pe Allah?» Astfel, atunci când el îi șoptește cuiva o astfel de întrebare, el trebuie să caute adăpost la Allah și să renunțe la astfel de gânduri.” (Al-Bukhari și Muslim)

Dovezile logice ale Unicității lui Allah

Nobilul Coran arată în mod clar imposibilitatea ca Allah Preaînaltul să aibă un partener în Divinitatea Sa, deoarece acest lucru ar contrazice Perfecțiunea Sa. Din această cauză, o mare parte din versetele coranice neagă existența unui egal al Lui sau a unui partener sau orice fel de imperfecțiune. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Al-Malik (Suveranul, Regele tuturor), Al-Quddūs (Cel Sfânt, Cel Preaînalt), As-Salām (Cel care este liber de orice imperfecțiune), Al-Mu'mîn (Cel care îi încearcă pe Profeți cu miracole și semne, Dătătorul de siguranță), Al-Muhaymin (Cel care veghează asupra creației Sale), Al-'Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Jabbār (Cel a Cărui Voință va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun), Al-Mutakabbir (Cel care este Mândru de Măreția Sa). Slăvit și Suprem este Allah, mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:23]

Pentru a clarifica acest lucru, Allah Preaînaltul a stabilit dovezi și argumente logice pentru orice persoană rațională, printre care se numără următoarele:

➤ existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar presupune că amândouă ar avea putere absolută - care este unul dintre Atributele lui Allah - și, de asemenea, posibilitatea ca fiecare dintre ele să ia decizii diferite față de cealaltă, ceea ce ar putea conduce la conflicte și la distrugerea Universului. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă s-ar afla în ele (în Cer și pe Pământ) alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate (ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor). Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât

ceea ce spun ei (cu privire la existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pământ).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:22]

➤ existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar presupune că fiecare dintre ele ar avea puterea suficientă pentru a o învinge pe cealaltă și a prelua conducerea Universului, ceea ce ar duce la conflicte, dispute și rivalități care ar conduce, în cele din urmă, la distrugerea Universului. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă ar fi alături de El și alți zei - așa după cum pretind - ar fi căutat ei o cale către Stăpânul Tronului!» ~ Mărire Lui! El este mai presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:42-43]

➤ existența unei alte divinități în afară de Allah Preaînaltul ar avea drept rezultat o luptă pentru supremație, pentru ca fiecare să își poată conduce propria creație, iar acest lucru ar duce în mod clar la corupție, ceea ce nu se potrivește cu Măreția lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei (mințind în mod evident).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

➤ Allah Preaînaltul este Unul și Unicul, iar El nu are nevoie de niciun partener, soție, fiu sau ajutor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «Laudă lui Allah, care nu Și-a luat niciodată un fiu (referire la Isus, socotit de către creștini fiu al lui Allah, la Ezra, socotit de iudei ca fiu al lui Allah și la îngeri, socotiți de arabii păgâni ca fiind fiice ale lui Allah), care nu are părtaș la stăpânire și nici nu are nevoie de ocrotitor

împotriva umilinței!» Și slăvește-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenită! [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:111]

„Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:101]

Are nevoie Allah de creaturile Sale?

Se știe că proprietarul unui lucru este liber să facă orice dorește cu acesta. Allah Cel Atotputernic este Creatorul Universului și al tot ceea ce conține acesta. Așadar, El este proprietarul lui și face cu el orice dorește și oricând dorește, iar omul este una dintre creaturile Sale. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul vostru este Allah, care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat deasupra Tronului (nicio interpretare nu este în măsură să dea sensul adevărat al acestor expresii). El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i degrabă (să se succedă una pe alta fără întrerupere). (El a creat) Soarele, Luna și stelele supuse poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:54]

Allah Preaînaltul este Cel Care oferă lucrurile necesare traiului și Cel Care determină condițiile climatice, ploaia, seceta, cutremurele, vulcanii, sărăcia, bogăția, moartea, sănătatea, boala, fericirea și nefericirea, toate având un scop, și nimeni nu poate evita sau interveni pentru a schimba Voia Sa. Allah Preaînaltul spune:

„El nu este întrebat despre ceea ce face (pentru că El este Cărmuitorul absolut), pe când ei (robii Săi) vor fi întrebați.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:23]

„Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alege (ci numai Allah îi va alege pe Profeți). Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-I asociază Lui (de idolii și semenii pe care i-au născocit și care nu au capacitatea de a alege!)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:68]

Uneori, Înțelepciunea lui Allah Preaînaltul este clară și cunoscută, în timp ce alteori omul nu este conștient de aceasta. Din acest motiv, uneori ni se poate părea că un lucru care ni se întâmplă este un rău, dar în cele din urmă se dovedește a fi un bine pentru noi fără să ne dăm seama, și invers. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Se poate (întâmpla) ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:216]

Cel Care a putut crea toate creaturile este Capabil să creeze altele, precum și alte lucruri pe care nu le cunoaștem și pe care numai El le cunoaște. El nu are nevoie de creaturile Sale, ci ele au nevoie de El în toate chestiunile lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, oameni! Voi sunteți săraci (și aveți nevoie) de Allah, iar Allah este Al-Ghani (Cel Înstărit îndeajuns, Cel pe deplin Independent, Cel Care-Și este de ajuns), Al-Hamīd (Cel Demn de laudă). ~ Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o făptură nouă, ~ Căci acest (lucru) nu este greu pentru Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:15-17]

Așa cum trupurile noastre au nevoie de hrană pentru a supraviețui, sufletele noastre, de asemenea, au nevoie de hrană spirituală și de un Creator pe Care să Îl adore și față de Care să se supună, pentru a căuta pacea și siguranța în Măinile Sale, iar această nevoie este asemeni celei pe care un copil o simte față de mama lui. Numai prin supunerea față de Creator, prin ascultarea față de El și adorarea Sa ne putem satisface această nevoie, iar în acest fel ne vom hrăni sufletele, ne vom simți în siguranță și vom atinge fericirea. Acestea pot fi realizate numai urmând pașii Profeților (Pacea fie asupra lor!) și Revelațiile pe care Allah Preaînaltul le-a trimis, făcând din acestea un element vital pentru sufletele noastre. Allah Cel Atotputernic spune:

„Oare El, care le-a creat, să nu știe (toate acțiunile creației Sale)? Și El este *Al-Latîf* (Cel mai Blând cu robii Săi), *Al-Khabîr* (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:14]

Crearea ființelor umane a avut loc cu Voia lui Allah Preaînaltul, iar El nu le-a creat din distracție sau fără niciun scop, nici pentru a Îi aduce un beneficiu sau un prejudiciu. Allah Preaînaltul Își este Sieși de ajuns, în timp ce oamenii au nevoie de El, după cum spune El Însuși într-un *hadith Qudsi*:

„(...) O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor, ar fi evlavioși asemeni celei mai evlavioase inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu Mi-ar spori Puterea în niciun fel. O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor, ar fi răi asemeni celei mai rele inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu ar cauza pierderea Puterii Mele. O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor s-ar ridica și ar cere ceva de la Mine, iar Eu le-aș da tuturor ceea ce au cerut, acest lucru nu ar scădea din ceea ce am nici măcar cât cantitatea de apă din ocean care scade dacă este înmuiat în el un ac. O, robii Mei, Eu iau în considerare numai faptele voastre și apoi vă răsplătesc în funcție de natura acestora. Astfel, cel ce va găsi bine (în Ziua Judecării) să Îl preamărească pe Allah, iar cel ce va găsi rău, să nu învinovățească pentru aceasta pe nimeni altcineva în afară de el însuși.” (Muslim)

Fiecare dintre credincioși este responsabil pentru acțiunile lui, fie ele bune sau rele. Din Mila și Dreptatea Sa, Allah Preaînaltul a stabilit ca faptele bune și cele rele să fie răsplătite în conformitate cu ceea ce merită, omul primind recompensa sau pedeapsa pentru acestea. Allah Preaînaltul spune:

„(...) De veți face bine, pentru sufletele voastre veți face bine, iar de veți face rău, (*tot*) pentru ele va fi (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:7]

Motivele creării ființelor umane

O persoană rațională trebuie să fie conștientă de faptul că toate lucrurile sunt făcute cu un motiv, iar dacă ea nu face lucruri fără un anumit motiv, cu atât mai puțin ar face acest lucru Allah Preaînaltul, Care este Preaînțelept. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Fiecărui dintre voi Noi i-am dat o lege și o rânduială. Dacă ar fi voit Allah, v-ar fi făcut o singură comunitate, dar El voiește să vă încerce în ceea ce v-a dat. Deci întreceți-vă în împlinirea de fapte bune, căci la Allah este întoarcerea voastră, a tuturor, și El vă va înștiința despre cele asupra cărora ați avut păreri deosebite!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:48]

Tot ceea ce există în acest Univers a fost creat cu un scop, indiferent dacă suntem sau nu conștienți de acesta. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi nu am făcut în deșert Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru Focul (care-i așteaptă)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:27]

Cred că întrebarea cea mai logică pe care ar trebui să ne-o punem este: „*Ce obligații au oamenii față de Creatorul lor?*” și nu: „*Care este motivul creării lor?*”

Numai Allah Cel Atotputernic cunoaște motivul creațiilor Sale, iar noi putem ști numai cele cu privire la care El, Preaînaltul, ne informează, așa cum a făcut atunci când ne-a dezvăluit înțelepciunea din spatele creării Cerurilor și a Pământului, precum și a creaturilor care trăiesc în ele, care au drept scop încercarea oamenilor. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile - în vreme ce Tronul Său era pe apă (*Tronul și apa au fost create înaintea Cerurilor și a Pământului*) - pentru ca să vă încerce care dintre voi este mai bun în făptuire (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:7]

Testarea și încercarea noastră au fost motivul creării vieții și a morții, sfârșitul și începutul vieții noastre fiind predeterminat, iar durata acesteia fiind cea care servește pentru a se face distincția între cei răi și cei buni, între credincioși și necredincioși. Allah Preaînaltul spune:

„Care a creat moartea și viața, astfel încât El să vă poată testa, care dintre voi este cel mai bun într-o faptă. Și El este Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), Al-Ghafūr (*Atoateiertătorul*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:2]

Allah Preaînaltul i-a încercat dintotdeauna pe oameni, începând cu părintele oamenilor, Adam (Pacea fie asupra sa!), atunci când el și soția lui au căzut în capcana lui Șeytan și au mâncat din pomul care le fusese interzis de către Allah. După această neascultare, Adam (Pacea fie asupra sa!) s-a căit și și-a mărturisit păcatul înaintea lui Allah Preaînaltul. Apoi, el și soția lui au fost obligați să coboare pe Pământ, pentru ca acesta să fie locul în care să fie încercați atât ei, cât și urmașii lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și zis-am Noi: «O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în această Grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!» ~ Șeytan i-a ademenit (*să mănânce*) din el (*din pomul oprit*) și i-a scos pe ei de unde se aflau. Și le-am zis lor: «Coborâți și dușmani vă veți fi unul altuia (*voi lui Șeytan și el vouă*)! Și veți avea pe Pământ un sălaș și cele trebuincioase până la un timp!» ~ Adam a primit de la Domnul său cuvinte (*de inspirație, rugi*

cu care să-L invoce pentru a-l ierta) (cu care să se roage) și (El) l-a iertat, căci El este At-Tawwāb (Primitorul de căință), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul). ~ Am zis: «Coborâți (din Rai) cu toții (se adresează celor doi și lui Șeitan, folosind expresia de plural «Coborâți») și când va veni pentru voi de la mine o Călăuzire (un Trimis pentru a vă transmite credința în Allah și a vă călăuzi pe calea vieții preacinstite), cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea a se teme și nici nu se vor întrista. ~ Iar aceia care nu cred și iau semnele Noastre drept minciuni, aceia fi-vor părtașii Focului și în el veșnic se vor afla.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:35-39]

În Înțelepciunea Sa, Allah Preaînaltul i-a făcut pe oameni urmașii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) pe Pământ, generație după generație, pentru a îi încerca în conformitate cu Voia Sa. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este acela Care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ (locuitori ai Pământului, care se succed unii pe alții), Care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte (pentru a vă deosebi în privința averii, a calităților și a defectelor, a înfățișării, culorii pielii etc.), pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este Ghafūr (Prea Iertător), Rahīm (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:165]

Din acest motiv, există diferențe între ființele umane și vor continua să existe, acest lucru făcând parte din Legile lui Allah Preaînaltul, care guvernează acest Univers. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și dacă Domnul tău ar fi voit, i-ar fi făcut pe toți oamenii o singură comunitate (o singură confesiune, cu aceeași credință). Dar ei nu încetează să fie în neînțelegere (în privința Adevărului; și unii dintre ei sunt credincioși, iar alții sunt necredincioși), ~ Afară de aceia cu care Domnul tău a

fost Îndurător (și i-a călăuzit pe drumul credinței în Allah Cel Unic). **Și de aceea i-a creat pe ei** (i-a creat pe oameni pentru a-i încerca în privința atitudinii lor față de Adevăr) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:118-119]

Vor exista credincioși și necredincioși, oameni buni și oameni răi și va exista un conflict continuu între bine și rău până la Judecata de Apoi, pentru a se distinge adevărul de falsitate și pentru ca Allah Preaînaltul să facă Dreptatea Sa, răsplătindu-i pe cei credincioși și pedepsindu-i pe cei neascultători. Allah Cel Atotputernic spune:

„Cât despre aceia care cred și îndeplinesc fapte bune, acestora le va acorda răsplată din belșug, pe care o va mai și spori cu Harul Său. Cât despre cei care sunt semeți și trufași, acestora le va rândui chin dureros și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, ocrotitor (sau) ajutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:173]

Allah Preaînaltul l-a creat pe om pentru ca acesta să treacă prin diferite încercări cu privire la ascultare și neascultare și astfel încât să îl distingă pe cel sincer de cel corupt și pe cel credincios de cel necredincios. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah nu-i va lăsa pe credincioși în starea în care voi sunteți, decât numai până ce-l va despărți pe cel rău de cel bun. Și Allah nu vă va dezvălui vouă tainele celor nevăzute, ci Allah alege (pentru aceasta) dintre Trimișii Lui pe cine voiește El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi! Și dacă veți crede și veți fi cu frică, veți avea parte de răsplată mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:179]

Una dintre principalele încercări la care Allah Preaînaltul supune ființele umane este credința lor în *Tawhīd* (monoteismul absolut și adorarea exclusivă numai a lui Allah Preaînaltul). El, Preaînaltul, spune în acest sens:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este *Ar-Razzāq* (Înzestrătorul, Întreținătorul), Stăpânul puterii, *Al-Matīn* (Cel Statornic, Cel Ferm, Preaputernic).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51: 56-58]

Acest lucru nu înseamnă că Allah Preaînaltul a creat Universul și tot ceea ce acesta conține deoarece are nevoie să fie Adorat, căci El este Autosuficient, iar faptele creaturilor Sale, fie ele bune sau rele, nu Îi aduc niciun beneficiu și nici nu Îl prejudiciază cu nimic, fiind creaturile cele care au nevoie de El; însă Allah iubește ca robii Săi să fie ascultători față de El și să Îl adore. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, oameni! Voi sunteți săraci (și aveți nevoie) de Allah, iar Allah este *Al-Ghani* (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), *Al-Hamīd* (Cel Demn de laudă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:15]

Allah Preaînaltul iubește ca robii Săi să Îl preamărească și să Îi mulțumească. El, Cel Atotputernic, spune:

„Dacă nu credeți (după ce ați văzut Semnele), Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi (care este cauza pieirii lor). Însă dacă voi sunteți recunoscători, aceasta Îi place Lui. Și nu va purta niciun (suflet) păcătos povara altuia. Apoi la Domnul vostru este întoarcerea voastră (după moarte) și El vă va vesti ceea ce faceți, căci El știe ceea ce se află în înlăuntrul piepturilor (în inimile voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:7]

Acest lucru arată că Allah Preaînaltul nu i-a creat pe oameni doar pentru ca aceștia să mănânce, să bea și să procreeze, așa cum este cazul animalelor, ci ei au fost favorizați cu intelectul și cu capacitatea de a raționa. Cu toate acestea, mulți oameni încă resping sau neagă motivul real al creării lor, considerând

nevoile lumești a fi motivul existenței lor și adoptând un fel de a fi asemănător celui al animalelor, după cum a spus Allah Cel Atotputernic, sau, mai rău decât atât, în ciuda faptului că au fost dotați cu intelect pentru a reflecta cu privire la motivul existenței și al creării lor, ei nu îl folosesc în acest sens. Allah Preaînaltul spune:

„(...) aceia care nu cred se vor bucura (în această lume) și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele (prin dobitoace se au în vedere ovinele, caprinele, bovinele și cămilele) și Focul le va fi sălaş (adăpost și locuință după moarte).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:12]

Nu trebuie să ne gândim că durerea sau încercările din această lume se limitează la lucrurile rele care i se întâmplă omului, deoarece lucrurile bune care i se întâmplă reprezintă, de asemenea, o formă de încercare. Allah Preaînaltul ne informează cu privire la Profetul Solomon (Pacea fie asupra sa!), căruia i-a oferit un regat ce nu i-a mai fost oferit niciunui alt om. Odată, Solomon (Pacea fie asupra sa!) i-a cerut unuia dintre servitorii săi să îi aducă tronul reginei Bilqis din Saba'. Allah Preaînaltul spune:

„A zis unul care avea știință de Carte (un învățat sau un înger): «Eu ți-l voi aduce înaintea ta tu să clipești din ochi!» Și când a văzut (Solomon tronul) stând dinaintea lui, a zis el: «Aceasta este prin Grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt recunoscător sau sunt nerecunoscător. Însă acela care este recunoscător este recunoscător pentru sine însuși, cât despre acela care este nerecunoscător, Domnul meu este Ghani (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), Karīm (Generos, Prea Îndurător, Nobil).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40]

Toate catastrofele și nenorocirile care se petrec în lume reprezintă, de asemenea, o formă de încercare a oamenilor. Allah Preaînaltul spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.» ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

Dovezile logice din Nobilul Coran cu privire la înviere

Ființele umane își pun întrebări cu privire la posibilitatea învierii. Allah Preaînaltul spune:

„Și zice omul (*necredinciosul care tăgăduiește învierea*): «Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?» ~ Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:66-67]

Allah Cel Atotputernic le spune celor care neagă posibilitatea învierii că acesta este un lucru foarte ușor pentru El, fiind suficient să poruncească un lucru pentru ca acesta să aibă loc. Allah Preaînaltul spune cu privire la ei:

„Necredincioșii au pretins (*în mod fals*) că ei nu vor mai fi înviați (*niciodată, pentru Judecată*). Spune (*o, Mohammed*): «Ba da! (*Jur*) Pe Domnul meu! (*Cu siguranță*) veți fi înviați și apoi vi se va spune (*și veți fi recompensați pentru*) ceea ce ați făcut! Și acest lucru este ușor pentru Allah!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:7]

Având în vedere că acești oameni cred doar în dovezile logice și concrete, Nobilul Coran a venit cu argumente care se potrivesc cu gândirea și cu lipsa lor de credință în înviere, printre care se numără următoarele:

1. Învierea este ușoară pentru Allah Preaînaltul, având în vedere că El a creat totul din nimic. Allah Cel Atotputernic spune:

„El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou (*în Ziua Învierii*) - și aceasta este și mai ușor pentru El (*decât crearea prima oară*) - și a Lui este pilda cea mai

înalță (perfecțiunea) din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-‘Aziz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Preaînțeleptul în Judecata Sa, în Legislația Sa, în Stăpânirea Sa etc.).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:27]

Unul dintre necredincioșii din timpul Profetului Mohammed (□), al cărui nume era Ubayy ibn Khalaf, a venit la el cu un os în stare avansată de descompunere și l-a întrebat: „*Ai pretenția, o, Mohammed, că Allah îi va reda acestuia viața după ce s-a descompus?*”, iar Profetul (□) i-a răspuns: „*Da, îi va reda viața, iar apoi te va învia pe tine și te va duce în Iad.*”. După aceea, Allah Preaînaltul a revelat următoarele:

„El ne dă Nouă o pildă (s-a relatat că Ubayy ibn Khalaf, unul dintre conducătorii necredincioșilor din neamul Quraiș, a venit cu un os putrezit la Profet (□) și l-a întrebat: «Ai pretenția, o, Mohammed, că Allah îi va reda acestuia viața după ce s-a descompus?», iar Profetul (□) i-a răspuns: «Da, îi va reda viața, iar apoi te va învia pe tine și te va duce în Iad.» După aceea, Allah Preaînaltul a revelat acest verset), uitând de crearea sa (de către Noi) și zice: «Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?» ~ Spune (o, Mohammed): «Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi! ~ Acela care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți (referire la producerea focului prin frecarea a două bucăți de lemn până la aprindere)!» ~ Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul (care sunt atât de mari) nu are puțința să creeze asemenea lor (oameni mici și slabi, asemenea vouă, după ce v-a creat prima oară)? Ba da (El are această putere)! Și El este Al-Khallāq (Cel Care creează), Al-‘Alīm (Atoatecunoscătorul, Omniscientul)! ~ Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică «Fii» și el este. ~ Laudă Celui în mâna căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi (după moarte, pentru a

vă răsplăti după faptele voastre)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:78-83]

(a se vedea *Tafsir* ‘Abd Ar-Razzaq, 3/87, Al-Baihaqi și Al-Hakim în *Sahih As-Sirah*)

Din acest motiv, Allah Cel Atotputernic i-a poruncit Mesagerului Său, Mohammed (□), să le răspundă necredincioșilor atunci când vor întreba:

„(...) «Oare după ce vom deveni noi oase și resturi, vom mai putea fi înviați din nou?» ~ Spune (o, Mohammed): «De ați fi voi pietre și fier ~ Sau o creatură care pare prea mare în piepturile voastre!» Iar ei vor zice: «Cine ne va face pe noi să fim din nou?» Spune (o, Mohammed): «Acela care v-a creat pe voi prima oară!» Vor clătina capetele spre tine și vor zice: «Când va fi aceasta (învierea)?» Spune (o, Mohammed): «S-ar putea să fie în curând!» ~ Într-o Zi, vă va chema El și voi Îi veți răspunde, preamărindu-L, și veți crede că voi nu ați rămas decât puțin (*timp*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:49-52]

Într-adevăr, a crea ceva ce a fost deja creat este mult mai ușor decât a fost crearea pentru prima oară. De aceea, Acela Care te-a creat pentru prima dată are puterea de a îți reda viața. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu a fost el o *nutfah* (picătură) din *mani* (secreții provenite de la ambele sexe) eliminate? ~ Apoi el a devenit ‘*alaqah* (un cheag de sânge atârnat), apoi El (Allah) l-a creat (pe el) și i-a dat (lui) înfățișare armonioasă, ~ Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie. ~ Oare nu este El (Allah, Cel care a făcut toate acestea) Capabil să-i învie pe cei morți? (Da! El poate să facă orice lucru!)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:37-40]

2. Cel care a creat ceva dificil are capacitatea de a crea ceva mai ușor, iar pentru Allah Cel Atotputernic totul este ușor.

De exemplu, este imposibil ca acela care poate căra cincizeci de kilograme să nu poată căra un kilogram. Allah Preaînaltul spune:

„Oare Acela Care a creat Cerurile și Pământul (care sunt atât de mari) nu are puțința să creeze asemenea lor (oameni mici și slabi, asemenea vouă, după ce v-a creat prima oară)? Ba da (El are această putere)! Și El este Al-Khallāq (Cel Care creează), Al-‘Alīm (Atoatecunoscătorul, Omniscientul)! ~ Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică «Fii!» și el este.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:81-82]

3. Cel Care te-a creat fără voia și cunoașterea ta la început te poate readuce la viață, de asemenea, fără voia și cunoașterea ta. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și zice omul (necredinciosul care tăgăduiește învierea): «Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?» ~ Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi (Allah) l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:66-67]

Pentru Allah Cel Atotputernic, nu diferă cu nimic crearea unui individ de cea a unui grup de oameni. El, Preaînaltul, spune:

„Crearea voastră și învierea voastră nu sunt (pentru Allah) decât (la fel de ușoare) ca pentru un singur suflet! Allah este As-Samī‘ (Cel Care aude toate), Al-Basīr (Atoatevăzătorul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:28]

4. Este normal să credem că Allah Preaînaltul, Care le dă formă creaturilor, schimbă materia fizică dintr-o stare în alta și scoate ființe vii din cele moarte sau ființe moarte din cele vii are Puterea de a face posibilă învierea. Allah Preaînaltul face posibilă apariția unei plante vii dintr-o sămânță moartă și apariția unor semințe moarte dintr-o plantă vie,

precum și nașterea unei ființe vii dintr-un ou. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah este Cel care face să se crape semințele și sămburii. El dă viață la ceea ce este mort (referire la animalele care se nasc din spermă sau din ou și la plantele care se nasc din semințe, socotite fără viață de către vechii arabi) și face să moară ceea ce este viu. Acesta este Allah! Cum, atunci, vă lăsați voi abătuți (de la El)? ~ El face să se ivească zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea (timpului). Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Al-‘Aziz (Invincibil, Atotputernic), Al-‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:95-96]

5. Cel Care face posibilă căderea ploii pe pământul uscat și lipsit de viață, pentru ca din acesta să răsară plante și copaci, este Capabil să facă posibilă învierea. Allah Preaînaltul spune:

„Allah este Cel care trimite vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi conducem către un ținut mort (arid, lipsit de vegetație) și înviem cu ei pământul, după ce a fost mort (pilda cu învierea pământului, după ce a fost mort, revine de mai multe ori, pentru ca cei care se îndoiesc de învierea de după moarte să tragă învățăminte din ea). Astfel va fi și învierea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:9]

6. Cel Care a creat omul din nimic și a făcut ca acesta să treacă prin diferitele etape ale vieții până la moarte, este Capabil să îl readucă la viață, deoarece moartea nu este sfârșitul, după aceasta urmând învierea și Ziua Judecății, care nu ar trebui să fie negate din cauza faptului că nu le putem vedea, deoarece Creatorul nostru, care ne-a făcut să trecem prin toate aceste etape, are Puterea de a ne face să ajungem la destinația finală, Paradisul sau Iadul. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la înviere, Noi doară v-am creat din țărână (*primul strămoș al vostru l-am creat din țărână*), apoi dintr-o picătură (*de spermă*), apoi dintr-un cheag de sânge (*ca o lipitoare*), apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă (*plăsmuită și neplăsmuită*), pentru ca să vă arătăm (*Puterea Noastră*). Și Noi (*Allah*) lăsăm să sălășluiască în pânțele ceea ce voim Noi până la un timp hotărât (*termenul nașterii*); apoi vă scoatem ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți la vârsta bărbăției. Și unii dintre voi mor (*tineri*), iar alții sunt lăsați (*să trăiască*) până la cea mai neputincioasă vârstă (*vârsta decrepitudinii, senilizării*), pentru ca să nu mai știe nimic după ce au știut. Tu vezi pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apa (*sub formă de ploaie*) asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară (*plante*) din fiecare soi minunat. ~ Aceasta pentru (*ca să știți*) că Allah este Adevărul și pentru (*ca să știți*) că El îi readuce la viață pe cei morți și El este *Qadîr* (*Cel cu putere peste toate*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:5-6]

Ibn Al Qaiyyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Allah Cel Atotputernic spune că, dacă oamenii au îndoieli cu privire la înviere, de ce aceștia nu au îndoieli, de asemenea, cu privire la crearea și existența lor sau la etapele prin care trec de-a lungul vieții până la moarte? Învierea este asemeni primei noastre creări și nu se poate nega a doua creare fără a o pune la îndoială pe prima.”

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Aceste etape prin care trecem de-a lungul vieții noastre, începând cu cea a fătului, apoi a copilului din momentul nașterii, sunt semne ale faptului că Voia lui Allah este aceea de a le face pe ființele umane să atingă perfecțiunea umană în lumea perfecțiunii (*Paradisul*), având în vedere că oamenii nu

pot atinge acest lucru în cadrul vieții lor (pământești), ci, dimpotrivă, cu cât îmbătrânesc mai mult, ei **«nu mai știu nimic după ce au știut»**. Așadar, scopul Vieții de Apoi este acela de a ajunge la această perfecțiune.

Putem spune că aceste faze au două înțelesuri: **existența învierii**, deoarece, dacă Allah Cel Atotputernic a putut crea totul, El poate face aceasta din nou, și **Voia lui Allah Preaînaltul de a face din om o creatură perfectă**, fapt care face necesară crearea lui pentru a doua oară. În acest fel, se intersectează legile creației și cele ale învierii, judecata și recompensa, și toate acestea sunt dovezi care nu lasă loc de îndoieli în ceea ce privește existența lui Allah Preaslăvitul, Creatorul și Cel Atotputernic.”

7. Crearea noastră nu a fost întâmplătoare. Să luăm exemplul unui automobil: toate elementele folosite în construcția sa au o anumită sarcină, căci altfel ar fi o nebunie consumul de energie și bani pe un lucru care nu ar contribui cu nimic. În mod similar, crearea fortuită a tuturor creaturilor uimitoare din lume nu ar fi logică. Analizați-vă propriul corp și organele, atât cele externe, cât și cele interne, și veți vedea că fiecare dintre acestea are o funcție, astfel încât omul să se poată ridica și să își poată îndeplini sarcinile. Astfel, omul trebuie să îndeplinească sarcina principală pentru care a fost creat, care este adorarea Creatorului său, iar învierea are drept scop judecarea acestuia pentru faptele sale. Allah Cel Atotputernic spune:

„«Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost (în joacă sau în deșert, fără înțelepciune) și că nu vă veți întoarce la Noi (pentru răsplată)?” ~ Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:115-116]

8. Fenomenul somnului și al stării de veghe, care este, de fapt, o formă de moarte și înviere, deoarece sufletul părăsește trupul și se întoarce din nou la acesta, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor (le ia), în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea (fără să-l mai întorcă la trupul său până în Ziua Învierii), iar pe celelalte le trimite (în trupurile lor) până la un timp hotărât (până la un alt somn sau până la moartea hotărâtă în Tablele păstrate). În aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuieste.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:42]

Al-Qurtubi (Allah să aibă milă de el!) a spus în acest sens:

„Ceea ce au în comun somnul și moartea este separarea sufletului de corpul său. Din acest motiv, se spune că somnul este fratele morții, deoarece acesta pare somn, dar, de fapt, este moarte. Așadar, a numi moarte somnul sau mort pe cel care doarme este o metaforă pentru acest aspect al separării sufletului de corp pe care cele două îl au în comun.”

Așadar, Cel Care îi înapoiază sufletul trupului tău, astfel încât să te poți trezi, are Puterea de a te învia și a îți înapoia sufletul atunci când vei muri. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Somnul este fratele morții, iar locuitorii Paradisului nu dorm.” (At-Tabarani, clasificat *sahih* de către Al-Albani)

Originea ființelor umane în conformitate cu Nobilul Coran

Toți oamenii se trag din Adam (Pacea fie asupra sa!), pe care Allah Preaînaltul Însuși l-a creat și căruia i-a dat viață insuflându-i sufletul, după care l-a onorat prin porunca pe care le-a dat-o îngerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) de a se prosterna înaintea lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Când Domnul tău le-a zis îngerilor: «Eu voi crea un om din lut! ~ Când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:71-72]

După aceea, Allah Preaînaltul a creat-o și pe soția sa, Eva (Pacea fie asupra ei!). Allah Cel Atotputernic spune:

„El v-a creat pe voi (toți) dintr-un singur suflet (din Adam). Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite (câte o pereche - mascul și femelă - din cămile, bovine, ovine și caprine). El vă creează în pânțelele mamelor voastre, făptură după făptură (fază după fază), în trei întunecimi (pânțelele, uterul și placenta) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:6]

Din ambii se trage omenirea, care se reproduce pe Pământ și îl construiește în conformitate cu Voia și Hotărârea lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„Acesta (Cârmuitorul) este Știutorul lumii celor nevăzute și a celor văzute, Al-‘Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul). ~ Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, (El) a creat omul din lut (este vorba despre Adam), la început, ~ Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită (sperma). ~ Apoi l-a plăsmuit pe el (embrionul în pânțelele mamei) și a suflat în el Duhul

Său (i-a dat viață). Și v-a dat vouă auzul, ochii și inimile (pentru ca să percepeți cu ele Adevărul și să fiți călăuziți pe Calea cea Dreaptă). Însă voi îi aduceți atât de puțin mulțumire!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:6-9]

Toate ființele umane, indiferent de rasa și etnia lor, se trag din Adam (Pacea fie asupra sa!). Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah, în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqīb (Veghetor) peste voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Acest lucru arată că toți suntem egali în fața lui Allah Preaînaltul și că singurul lucru care face diferența este ascultarea sau neascultarea față de El. După cum este descris în Nobilul Coran, Adam și Eva (Pacea fie asupra lor!) au locuit în Paradis, iar Allah Preaînaltul l-a onorat pe Adam (Pacea fie asupra sa!), cerându-le îngerilor să se prosterneze înaintea lui. Este menționată, de asemenea, dușmănia și invidia pe care Șeitan le-a simțit față de această creatură pe care Allah Preaînaltul a onorat-o și care l-au împiedicat să se supună și să se prosterneze asemeni îngerilor, jurând că îl va scoate pe Adam (Pacea fie asupra sa!) din Paradis. Atunci când Allah Preaînaltul S-a mâniat pe Șeitan, acesta a jurat că își va folosi toată energia și eforturile pentru a îi abate de la Calea cea Dreaptă pe urmașii lui Adam (Pacea fie asupra sa!), astfel încât aceștia să fie respinși asemeni lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi v-am creat și v-am dat chip și le-am zis apoi îngerilor: «Prosternați-vă înaintea lui Adam (în semn de supunere față

de Allah, nu de adorare a lui Adam!)» **Și s-au prosternat ei, afară de Iblis** (acesta este un nume propriu al diavolului), care nu a fost printre cei care s-au prosternat. ~ L-a întrebat: «**Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?**» (Iblis) A răspuns: «**Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!**» ~ (Allah) A grăit: «**Coboară de aici** (din Paradis, din pricina nesupunerii față de Poruncile Mele), ca să nu te mai arăți semeț aici! **Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț!**» ~ (Iblis) A răspuns: «**Dă-mi un răgaz până în Ziua (Învierii)când vor fi înviați** (din morți)!» ~ (Allah) A grăit: «**Vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire** (până în Ziua aceea)!» ~ (Iblis) A zis: «**Pentru că m-ai ademenit** (m-ai condamnat să rătăcesc drumul cel drept), **îi voi pândi pe ei pe Drumul Tău cel Drept** (aceasta echivalează cu un jurământ pe care Iblis îl face cu sine însuși de a încerca în permanență să-i ademenească pe oameni și să-i abată de la Calea cea Dreaptă) ~ **Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori** (printre cei care Te vor adora).» ~ (Allah) A grăit (adresându-se lui Iblis cel blestemat): «**Ieși de aici** (din Paradis), **disprețuit și alungat! Cât despre aceia dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți** (atât din tagma djinnilor, cât și din tagma oamenilor care i-au arătat supunere lui Iblis)! ~ **Iar tu, o, Adam! Sălășluiește tu împreună cu soața ta în Rai! Mâncați voi ori de unde voiți, însă nu vă apropiați de acest pom** (nu mâncați din el), **căci altfel veți fi dintre cei nelegiuți** (aceia care au fost nelegiuți față de ei înșiși prin săvârșirea de păcate)!» ~ **Dar Șeitan i-a ispitit** (Iblis i-a ademenit să mănânce din pomul oprit de Allah), **voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, zicând: «Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât pentru ca voi să nu deveniți îngeri și să nu fiți nemuritori!»** ~ **Și el le-a jurat: «Eu sunt pentru voi un bun sfătuitoare!»** ~

Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goliciunile lor (organele genitale care până atunci le fuseseră ascunse, numite astfel pentru că omul se rușinează să i le vadă semenii) și au început să-și pună peste ele frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat (zicându-le): «Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus Eu că Șeytan vă este vouă dușman mărturisit?» ~ Și au răspuns ei: «Domnul nostru, am fost nedrepti cu sufletele noastre (aducându-le daune, ca urmare a păcatului nostru) și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți (care vor pierde atât această Viață, cât și în Viața de Apoi).» ~ (Allah) **Le-a spus: «Coborâți (din Paradis)! Vă veți fi dușmani unul altuia (se adresează lui Adam, Evei și lui Iblis în sensul că oamenii vor fi dușmanii lui Iblis și el le va fi dușman lor) și pe Pământ veți avea sălaş și plăcere până la un timp (până la momentul morții)!» ~ Apoi (a mai) grăit: «Pe el veți trăi, pe el veți muri și din el veți fi voi scoși (în Ziua de Apoi, pentru judecată)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:11-25]**

Ca fii ai lui Adam (Pacea fie asupra sa!), trebuie să avem grijă ca nu cumva Șeytan să ne abată de la supunerea față de Allah Preaînaltul și de la religia părintelui nostru, Adam (Pacea fie asupra sa!), care presupune adorarea Singurului Dumnezeu adevărat. Trebuie să ne purificăm și curățăm de amărăciune, ură și invidie, lăsând ca inimile noastre să fie în pace cu ceilalți și urmând Legile care ne-au fost transmise de către Trimișii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), a căror pecete a fost Profetul Mohammed (ﷺ), pentru ca, astfel, Șeytan să nu obțină ceea ce și-a propus și fiecare credincios să poată obține răsplata pe care Allah Preaînaltul a pregătit-o pentru noi. Allah Cel Atotputernic spune:

„(Allah) A grăit (adresându-se lui Iblis cel blestemat): «Ieși de aici (din Paradis), disprețuit și alungat! Cât despre aceia

dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți
(atât din tagma djinnilor, cât și din tagma oamenilor care i-au arătat supunere lui Iblis)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:18]

Cine sunt ființele umane?

Ființele umane sunt Adam, soția lui, Eva (Pacea fie asupra lor!), și toți descendenții lor de diferite rase și etnii. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqīb (Veghetor) peste voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Dintre toate creaturile care există, Allah Preaînaltul a favorizat ființele umane, făcând din acestea creația cea mai bună și oferindu-le un trup și o înfățișare armonioase. Allah Cel Atotputernic spune:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 95:4]

De asemenea, Allah Preaînaltul le-a înzestrat pe acestea cu simțuri, instinct, abilități psihologice și mentale, astfel încât ele să le servească drept instrument pentru a putea face distincție între bine și rău. Atunci când reflectăm la aceste daruri cu care Allah Preaînaltul ne-a binecuvântat, ne dăm seama de motivul acestei creații speciale a ființelor umane. Allah Cel Atotputernic le-a dat oamenilor toate cele necesare astfel încât să poată înțelege Mesajele Sale și obligațiile religioase și sociale pe care le au, să poată coexista cu semenii lor în acest

vast Univers și să poată folosi aceste daruri pentru a își satisface toate nevoile.

Allah Preaînaltul l-a creat pe om dintr-o substanță (trupul), un duh (sufletul) și un intelect. El, Cel Atotputernic, spune:

„Allah este Cel care v-a dat vouă Pământul, ca să trăiți pe el (pe care să vă stabiliți) și Cerul, ca acoperiș (fără stâlpi, pe care să-i vedeți), și v-a dat vouă chip - și ce chip minunat v-a dat (fiecare membru al lui având funcția sa, de care să vă folosiți, ca dovadă a perfecțiunii Înțelepciunii Sale)! - și v-a înzestrat pe voi cu lucruri bune (mâncăruri și băuturi bune). Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:64]

El, Preaînaltul, spune, de asemenea:

„El a creat Cerurile și Pământul într-o adevăr (cu mare Înțelepciune) și v-a dat vouă formă și a făcut formele voastre într-un mod plăcut. Și la El este destinația finală (a tuturor creaturilor, cu scopul de a îi răsplăti pe cei evlavioși și de a îi pedepsi pe cei necredincioși).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:3]

Pe de altă parte, niciunul dintre aceste componente nu poate supraviețui fără alimentare:

- **Fizicul (trupul):** acesta are nevoie de purificare și de satisfacerea nevoilor sale, precum hrana, băutura și nevoile sexuale. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâtelile (a se înțelege prin găteală atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie) voastre la toate locurile de rugăciune (păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul templului Ka'bah în pielea goală; Allah interzice această practică și le poruncește

oamenilor să-și acopere goliciunea; aceasta este o Poruncă adresată dreptcredincioșilor de a îmbrăca veșminte alese de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare)! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura! ~ Spune (o, Mohammed): «Cine a oprit podoaba (veșmintele, în primul rând) orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi (din produse vegetale, precum bumbacul și inul, din produse animale, precum lâna și mătasea, sau din metale, precum zalele etc.) și bunătățile cele trebuincioase pentru viețuire?» Spune (o, Mohammed): «Ele sunt pentru aceia care cred, în viața lumească (dar se folosesc și necredincioșii de ele în viața lumească), și numai pentru ei în Ziua Învierii (exclusiv pentru dreptcredincioși în Viața de Apoi, fiindcă numai ei vor intra în Paradis). Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31-32]

Allah Preaînaltul le-a poruncit oamenilor să caute leacul pentru bolile de care suferă în diferitele remedii permise. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, Allah a trimis leacul împreună cu fiecare boală și pentru fiecare boală a stabilit un leac. Așadar căutați leacul, însă nu îl căutați în cele nepermise.” (At-Tabarani, clasificat ca fiind *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

De asemenea, Allah Preaînaltul le-a poruncit oamenilor să își satisfacă nevoile sexuale în conformitate cu Legea prescrisă de El, pentru ca aceștia să se distingă de animale. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și printre Semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă (din specia voastră) soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de

oameni) care chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:21]

- **Spiritul (sufletul):** acesta își ia puterea și se hrănește din credința în Creatorul lui și din relația cu El, din ascultarea și adorarea Lui, din îndeplinirea a ceea ce El a poruncit și evitarea a ceea ce a interzis, dobândind astfel liniște, optimism și succes, și scăpând de teamă și anxietate, care afectează în mod negativ organismul. Allah Cel Atotputernic spune:

„Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

- **Intelectul:** islamul apreciază acest dar de care se bucură ființele umane și le oferă credincioșilor libertatea deplină de a reflecta cu privire la toate obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească. Ființele umane nu sunt obligate să creadă în nicio divinitate dacă nu sunt convinse de existența acesteia și fără să fi reflectat îndelung la aceasta pentru a se asigura de veridicitatea ei.

Motivul din spatele acestui lucru este constituit de darul cu care Allah Preaînaltul l-a distins pe om de toate celelalte creaturi și mulțumită căruia acesta a putut să dezvolte societăți și să exploreze tot ceea ce îl înconjoară, precum cerul, pământul și marea, putând exploata acestea pentru a își îmbunătăți condițiile de viață. Datorită intelectului, pot fi recunoscute principiile morale și buna conduită, sunt organizate comunități, este distins binele de rău și ceea ce este benefic de ceea ce este nociv. Una dintre dovezile Dreptății perfecte a lui Allah Cel Atotputernic este aceea că El, Preaînaltul, îi va judeca numai pe aceia care se află în deplinătatea facultăților mintale, deoarece, în islam, persoana care nu se află în deplinătatea facultăților

mintale nu are obligația de a își îndeplini îndatoririle religioase. Din acest motiv, Allah Preaînaltul ne-a poruncit să îngrijim și să protejăm acest element vital, stabilind sancțiuni pentru cei care tulbură în mod intenționat funcționarea normală a intelectului prin consumul de alcool sau droguri. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90]

Cei care tulbură în mod intenționat funcționarea normală a intelectului prin consumul de alcool sau droguri sunt descriși ca fiind asemeni animalelor, al căror unic interes în viață este acela de a mânca, a bea și a își satisface nevoile sexuale. Allah Cel Atotputernic spune:

„Cele mai rele viețuitoare pentru Allah sunt surzii (cei care nu vor să audă Adevărul) și muții (cei care nu vor să rostească Adevărul) care nu pricep (cei mai răi pentru Allah sunt aceia care și-au astupat urechile, ochii și mințile, pentru a nu adopta religia lui Allah, iar atunci când și-au blocat toate simțurile, Allah Preaînaltul i-a orbit).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:22]

Pentru ca intelectul să se dezvolte și să evolueze, el are nevoie de anumite lucruri, printre care se numără:

➤ **În primul rând: cunoașterea**

Allah Cel Atotputernic ne-a permis să ne alimentăm și dezvoltăm intelectul prin toate simțurile pe care le avem, astfel încât să putem trăi în acest Univers și să ne putem îmbunătăți nivelul de trai datorită creativității acestuia, beneficiind de toate lucrurile bune ale acestei lumi. Allah Preaînaltul spune:

„Allah v-a scos pe voi din pântecul mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva (fără ca voi să știți ceva), și v-a

dat vouă auzul și văzul și inimile (adică mințile, căci inima era sediul rațiunii la vechii arabi), pentru ca voi să fiți mulțumitori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:78]

Din acest motiv, islamul le-a acordat o importanță deosebită științei și oamenilor de știință, stabilind diferențe clare între un învățat și un ignorant. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„(...) Spune (o, Mohammed): «Oare sunt egali aceia care știu (că Allah este Unic și cunosc Poruncile Lui) cu aceia care nu știu? (Nu sunt egali!)» Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:9]

Importanța acestui aspect este, de asemenea, evidențiată prin faptul că islamul a făcut din cunoaștere unul dintre mijloacele de apropiere de Allah Preaînaltul, în special cunoașterea care îi este benefică omenirii. Din acest motiv, oamenii de știință musulmani s-au întrecut în ceea ce privește procesul de învățare și de formare științifică, rezultând astfel o mulțime de informații științifice foarte valoroase, care au ajuns mai apoi în diferitele părți ale lumii și pe baza cărora au fost fondate civilizațiile contemporane. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 58:11]

➤ **În al doilea rând: meditația**

Acesta este un domeniu vast, constituind un exercițiu pentru ca intelectul să poată calma inima. Meditația are loc atunci când omul își eliberează mintea și se gândește la acest Univers vast și la fapăturile pe care Allah Preaînaltul le-a creat. În aceste momente de claritate, omul realizează adevărul acestui Univers, care nu s-a creat singur și nici nu a fost creat de către o altă

creatură sau din întâmplare, ci acesta a fost creat de către Allah Cel Atotputernic, Care spune:

„Oare nu văd ei împărăția Cerurilor și a Pământului și (toate) lucrurile pe care le-a creat Allah și că s-ar putea ca sorocul lor să fie aproape (pieirea lor să fie aproape, iar ei se află în cea mai jalnică stare)? În ce cuvinte vor crede ei după aceasta (după Coran, dacă au crezut în el)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:185]

Meditarea și contemplarea sunt practici religioase importante în islam, multe versete din Nobilul Coran încurajându-le și insistând asupra lor. Allah Cel Atotputernic îi îndeamnă pe robii Săi să privească: **„Oare ei nu se uită (adică nu văd)?!”**; să gândească și să mediteze: **„Oare nu s-au gândit ei (...)?!”**; să își folosească intelectul: **„Oare voi nu sunteți cu luare aminte?”**; să învețe din ceea ce văd: **„Oare voi nu pricepeți?”** și să contemple: **„Oare nu văd ei (...)?!”**, iar toate acestea au drept scop atingerea unui obiectiv extrem de important, care este cunoașterea și credința în existența lui Allah Cel Atotputernic. Printre aceste versete, se numără:

○ o invitație la a medita cu privire la toate binecuvântările din jurul nostru, pe care Allah Cel Atotputernic le-a creat pentru noi. Allah Preaînaltul spune:

„Printre Semnele Lui (printre dovezile Puterii Lui) (este acela) că El v-a creat pe voi din țărână (este vorba despre Adam) și apoi iată-vă pe voi oameni care v-ați răspândit (pe Pământ). ~ Și printre Semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă (din specia voastră) soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc. ~ Și printre Semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor și a culorilor voastre. În aceasta sunt semne pentru cei care știu (cei care au știință, învățatură). ~ Și printre Semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în

timpul zilei și căutarea de către voi a Harului Său. În aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care aud. ~ Și printre Semnele Lui este (acela) că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă (de trăsnet) și cu nădejde (în ploaie), și că pogoară apă din Cer, cu care învie pământul, după moartea lui (după ce a fost uscat). În aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep. ~ Și printre Semnele Lui este (acela) că Cerul și Pământul există prin Porunca Sa (Cerul și Pământul sunt și rămân așa cum sunt prin Voia Sa), iar dacă vă va chema pe voi cu o chemare (sunetul de trâmbiță), veți ieși voi din pământ (din mormintele voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:20-25]

o invitație la a medita cu privire la copaci, care cresc unii lângă alții, sunt udați de aceeași ploaie și se alimentează cu aceleași elemente nutritive, însă produc fructe diferite unele față de altele. Allah Preaînaltul spune:

„Iar pe pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă (apă de ploaie sau apă de râu). Și le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele la mâncare (ele se deosebesc ca mărime, aspect, miros, gust etc., cu toate că sunt cultivate pe același pământ și udate cu aceeași apă). În acestea sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:4]

o invitație la a medita cu privire la propria creație și compoziție, precum și cu privire la toate organele care alcătuiesc trupul, fiecare dintre ele având un rol vital, iar dacă întreaga omenire s-ar uni în acest sens, nu ar putea crea ceva asemănător acestora. Allah Cel Atotputernic spune:

„Pe Pământ se află semne (dovezi ale Atotputerniciei și Unicității lui Allah) pentru cei care cred cu putere, ~ Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:20-21]

○ o invitație la a medita cu privire la insectele din jurul nostru și la beneficiile pe care omul le poate trage de pe urma unora dintre ele:

„Și (iată ce) le-a revelat Domnul tău albinelor: «Faceți-vă case în munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc! ~ Apoi mâncați din toate roadele și urmați căile ușoare ale Domnului vostru!» Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:68-69]

○ o invitație la a medita cu privire la animalele din jurul nostru și la faptul că Allah Preaînaltul le-a pus în serviciul nostru, pentru a mânca din carnea lor și a le folosi drept mijloc de transport. Allah Cel Atotputernic spune:

„Aveți voi o pildă și la vite (cămile, bovine, oi și capre). Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie (resturile de mâncare din burțile vitelor, rămase după procesul de asimilare a substanțelor nutritive) și sânge: un lapte curat (lipsit de culoarea sângelui și de mirosul murdăriei), ce place celor care-l beau. ~ Iar din roadele curmalilor și ale viței de vie luați băutura îmbătătoare (acesta este primul verset revelat referitor la băuturile alcoolice; ulterior, în perioada medinită, au fost revelate mai multe versete, ajungând la interzicerea totală a consumului de băuturi alcoolice) și venit bun (curmalele și strugurii), iar în aceasta este un semn pentru un neam (de oameni) care pricep.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:66-67]

○ o invitație la a medita cu privire la păsările care zboară deasupra noastră și la cerul pe care Allah Cel Atotputernic l-a pus la dispoziția acestora. Păsările au fost create cu aripi, care le permit să zboare cu normalitate, lucru pe care ființele umane nu îl pot realiza nici dacă își pun multe aripi. Allah Cel Atotputernic spune:

„Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul Cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? În aceasta sunt cu adevărat semne pentru un neam (de oameni) care cred.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:79]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Contemplați păsările din cer, cum își întind și strâng aripile și modul în care zboară cu ușurință, cu mișcări care, datorită frumuseții lor, ne dau impresia că privim la un spectacol acrobatic. Contemplați acest peisaj uimitor și diferitele stiluri de zbor al fiecăreia dintre păsări, de care este greu să te plictisești. Toate acestea fac din această chestiune o distracție pentru noi, constituind un motiv pentru a reflecta la această creație a lui Allah, care unește frumusețea și perfecțiunea. Coranul face referire la acest peisaj frumos și la modul în care Allah menține aceste creaturi în zbor, descriind chiar și cele mai mici detalii care influențează acestea, până la celulă și atom. Susținerea păsărilor în zbor este asemeni alimentării animalelor pe pământ și susținerii avionului în aer. Numai Allah are Puterea de a asigura mijloacele de subzistență ale tuturor.”

o invitație la a medita cu privire la acest Univers, la Cer, la Pământ și la tot ceea ce se află între ele, precum și la crearea animalelor și la stilul lor de viață. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah a creat toate vietățile din apă (dintr-o picătură de lichid seminal sau din apă, în general) și unele dintre ele merg pe burtă (târâtoarele), altele merg pe două picioare și altele merg pe patru (picioare). Allah creează ceea ce voiește El și Allah este cu putere peste toate.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:45]

De asemenea, găsim o invitație la a medita cu privire la modul în care acestea își îndeplinesc nevoile lor vitale și la habitatul fiecăreia dintre aceste creaturi, care este adecvat pentru o specie în timp ce este neadecvat pentru altele. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (Tablele păstrate).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:6]

o invitație la a medita cu privire la originea omului și la modul în care acesta supraviețuiește și se alimentează. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ați văzut voi ce aruncați drept sămânță (lichidul seminal pe care-l ejaculați în uter)? ~ Îl plăsmuiți voi sau Noi îl plăsmuim (pe om din acest lichid)? ~ Noi am hotărât pentru voi moartea și Noi nu suntem împiedicați (nu putem fi împiedicați) ~ Să vă înlocuim cu semenii voștri (prin nimicirea voastră) și să vă mai refacem (în Ziua de Apoi) într-un chip pe care voi nu-l știți (într-un chip foarte urât). ~ Voi ați cunoscut prima creare (după ce nu ați fost nimic). De ce nu vreți voi să luați aminte? ~ Oare vedeți voi ce semănați? ~ Dar oare voi faceți să crească (ceea ce semănați) sau Noi facem să crească? ~ Dacă am voi Noi, am face aceasta resturi (am face să se usuce recoltele înainte de coacere și să se transforme în paie fărâmițate), iar voi ați rămâne mirându-vă; ~ «Noi suntem plini de datorii, ~ Ba noi suntem lipsiți (de cele de trebuință)!» ~ Vedeți voi apa pe care o beți (apa dulce, potabilă)? ~ Voi ați făcut-o să coboare din nouri sau Noi suntem Cel care o facem să coboare? ~ Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată (și să nu mai fie bună nici pentru băut, nici pentru udarea plantelor). De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori? ~ Vedeți voi focul pe care-l aprindeți (prin frecare)? ~ Voi ați făcut să crească pomul lui (două soiuri de arbuști deșertici din ale căror crengi, chiar neuscate, arabii vechi obțineau focul prin frecarea lor) sau Noi l-am făcut să crească? ~ Noi l-am făcut, ca o pomenire și ca un lucru folositor pentru cei care poposesc în deșert.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 56:58-73]

Din toate aceste motive, Nobilul Coran îi critică pe cei care nu reflectă, nu contemplă și nu învață din cele pe care le văd în acest vast Univers, descriindu-i ca fiind niște oameni fără simțuri, din cauza faptului că văd atât de multe dovezi și, în ciuda acestui fapt, ei nu își dau seama de existența lui Allah Preaînaltul și de scopul existenței lor, ca și cum ar fi animale care nu pot gândi. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre djinni și oameni (*aceștia sunt cei necredincioși dintre ei*). Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele (*ei nu se folosesc de simțurile cu care Allah i-a înzestrat pentru a urma Calea cea Dreaptă*). Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai răătăciți. Aceștia sunt nepăsători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:179]

Meditarea și contemplarea noastră se limitează la crearea și creaturile lui Allah Preaînaltul, până acolo ajungând înțelegerea umană, iar dacă încercăm să mergem mai departe în contemplarea noastră, acest lucru ar presupune depășirea limitelor intelectului, care se aseamănă conectării unei lămpi de 110V la o sursă de curent de 220V. Presupun că știm cu toții consecințele pe care le poate avea acest lucru.

Allah Preaînaltul i-a oferit un statut special lui Adam (Pacea fie asupra sa!)

Dintre toate creaturile care există în acest Univers, Allah Cel Atotputernic le-a oferit ființelor umane un statut special și le-a preferat înaintea tuturor celorlalte creaturi. Allah Preaînaltul spune:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam (înzestrându-i cu darul vorbirii, cu rațiune, cu capacitatea de a distinge lucrurile și de a stăpâni peste tot ceea ce se află pe Pământ) și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare (le-am creat posibilitatea să se deplaseze pentru a-și agonisi mijloacele de existență) și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:70]

Printre lucrurile care arată statutul special pe care Allah Preaînaltul l-a oferit oamenilor se numără următoarele:

1. Allah Preaînaltul a pus Universul în serviciul lor:

Allah Cel Atotputernic a pus Universul în serviciul oamenilor, Cerul, Pământul și tot ceea ce se află între acestea având drept scop susținerea vieții umane. Astfel, animalele și plantele sunt supuse oamenilor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și El v-a supus vouă toate cele care se află în Ceruri și care se află pe Pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un neam de oameni care chibzuiesc (la versetele lui Allah și la dovezile Sale și vor trage învățăminte din ele).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:13]

Allah Preaînaltul le-a poruncit oamenilor să prezeve, să protejeze și să dezvolte Pământul, astfel încât mediul să rămână

adecvat pentru susținerea vieții umane prezente și viitoare, interzicându-le coruperea și contaminarea acestuia. Allah Cel Atotputernic spune:

„Nu faceți stricăciune pe Pământ, după buna lui întocmire (după ce Allah l-a creat și l-a rânduit astfel încât să fie potrivit pentru toate făpturile sale), ci chemați-L pe El cu frică și nădejde (cu frică de Pedeapsa Lui și cu nădejde în Răsplata Lui), căci Îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:56]

2. Conducerea Pământului:

Allah Preaînaltul l-a onorat pe om și l-a ales pentru a governa Pământul generație după generație, fără a dispărea, moștenind cunoașterea și practica religioasă pentru a îndeplini legile naturale pe care Allah Cel Atotputernic le-a stabilit în Univers. El, Preaînaltul, spune:

„El este acela care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ (locuitori ai Pământului, care se succed unii după alții), care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte (pentru a vă deosebi în privința averii, calităților și defectelor, înfățișării, culorii pielii etc.), pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:165]

Allah Preaînaltul a făcut din Pământ locuința tuturor creaturilor, pe care le-a binecuvântat cu mijloace de subzistență și stabilitate până în ziua morții:

„Spune (o, Mohammed): «Oare voi nu credeți în Acela care a creat Pământul în două zile și Îi faceți Lui semeni?» Acesta (Cel care a creat Pământul în două zile) este Stăpânul

lumilor! ~ Și El a pus de deasupra lui (a Pământului) munți neclintiți și L-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile ca răspuns pentru aceia care întreabă (aceste versete se referă la crearea Pământului în cursul a patru zile, în două faze: în prima fază, care a durat două zile, Allah Preaînaltul a creat Pământul în forma sa inițială, iar în cea de a doua fază, care a durat alte două zile - în total patru zile, a împlântat în pământ munți neclintiți, binecuvântându-l și orânduind pe el cele necesare viețuirii).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:9-10]

Societatea și coexistența

Allah Preaînaltul și Preaslăvitul i-a creat pe oameni și i-a răspândit de-a lungul Pământului, având un scop înțelept. El, Cel Atotputernic, i-a organizat în diferite triburi și națiuni, fiecare având propria tradiție, limbă și înfățișare, astfel încât să se recunoască reciproc și să interacționeze în căutarea beneficiilor materiale și spirituale. Allah Preaînaltul nu ne-a creat astfel pentru a ne ataca, fura sau înrobi unii pe alții. El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Khabīr (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Allah Preaînaltul a creat Pământul cu diferitele sale resurse și a creat ființele umane cu potențiale, înfățișări și mentalități diferite. Astfel, oamenii dintr-o anumită regiune nu au acces la resursele de care dispun oamenii dintr-o alta, iar acest lucru are drept scop recunoașterea reciprocă, solidaritatea și coexistența, pentru a atinge binele comun prin schimbul de experiență, cunoștințe și cooperare fructuoasă. Allah Preaînaltul spune:

„Oare ei împart Îndurarea (aici Profeția) Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru ca unii dintre ei să-i pună pe alții să lucreze. Iar Îndurarea Domnului tău este mai bună decât ceea ce adună ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:32]

Allah Preaînaltul nu i-a creat pe oameni pentru ca aceștia să se urască și umilească reciproc, ci pentru a se respecta și ajuta

reciproc, astfel încât să progreseze și să își îmbunătățească nivelul de trai. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu rătăciți) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărâți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință (nu mai este permis să fie calificați cu epitete urâte cei care au adoptat credința)! Iar cei care nu se căiesc (pentru că au râs de alții sau i-au ponegrit), aceia sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11]

Din acest motiv, islamul a interzis tot ceea ce provoacă discordie și dușmănie. Allah Cel Atotputernic spune:

„Vai de acela care își bate joc de alte persoane prin acțiunile sale (așa cum este cel care face un semn cu ochiul sau cu capul altei persoane cu privire la defectul altcuiva) sau prin cuvintele sale (calomniatorul sau clevetitorul care își bate joc sau vorbește despre defectele altei persoane).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 104:1]

Islamul avertizează, de asemenea, împotriva a tot ceea ce distruge societățile, așa cum sunt ura și invidia, care locuiesc în inimile malefice ale unor oameni care nu doresc binele celorlalți și instigă la certuri și dușmăanii printre oameni. Profetul Mohamed (ﷺ) a spus:

„Nu vă invidiați unii pe alții, nu oferiți unul mai mult decât altul (pentru a ridica prețurile), nu vă urâți unul pe altul, nu vă întoarceți spatele unul altuia, nu începeți negocieri, când alții le-au început mai înainte. O, robi ai lui Allah, fiți frați! (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, acesta a poruncit tot ceea ce aduce unitate, coexistență pașnică, fraternitate și pace. Nobilul Coran spune:

„Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, în afara acelor care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar aceluia care face aceasta, căutând mulțumirea lui Allah, îi vom dărui mare răsplată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:114]

Originea religiei

La fel cum ființele umane au o singură origine, religia acceptată de către Allah Preaînaltul este, de asemenea, una, până la sfârșitul lumii. Este vorba despre islam, care presupune supunerea de bunăvoie față de Voia lui Allah și adorarea numai a Lui, fără a Îi asocia parteneri. Aceasta a fost practica religioasă a părintelui nostru, Adam (Pacea fie asupra sa!). Allah Cel Atotputernic spune:

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:19]

Aceasta este religia în care toate actele Îi sunt dedicate în mod exclusiv Domnului lumilor și nimănui altcuiva în afară de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! ~ El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani (adică pentru cei care I se supun lui Allah și model de urmat pentru ei)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:162-163]

Islamul a fost religia tuturor Mesagerilor lui Allah (Pacea fie asupra lor), care au fost trimiși pentru a îl predica și pentru a preveni astfel adorarea altor creaturi în locul Domnului creaturilor. Așa s-a întâmplat în cazul tuturor Mesagerilor lui Allah Preaînaltul, de la Noe și până la Mohammed (Pacea fie asupra lor!). Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Islamul nu a fost religia unui singur Profet (□), ci este religia tuturor, fiind prescrisă și aprobată de către Allah Preaînaltul pentru toate ființele umane. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus (v-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor Profeților, de la Noe până la Mohammed): «Întemeiați religia (devoțiunea exclusivă față de Allah Cel Unic) și nu vă despărțiți întru ea!» Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi (întemeiați și păstrați religia monoteistă). Allah îi alege (pentru aceasta) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:13]

Islamul a fost religia la care Avraam, părintele Profeților (Pacea fie asupra sa!), și-a invitat poporul. Allah Preaînaltul spune:

„Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah (musulman) și nu a fost dintre cei care-I fac semeni.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:67]

Acesta a fost sfatul pe care Avraam (Pacea fie asupra sa!) l-a dat copiilor săi și pe care aceștia l-au dat, la rândul lor, copiilor lor și viitoarelor generații. Allah Preaînaltul spune:

„Și Avraam a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob (zicând ei): «O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia (islamul) și, de aceea, să nu muriți altfel decât fiind musulmani!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:132]

Islamul a fost, de asemenea, religia la care Moise (Pacea fie asupra sa!) și-a invitat poporul. Nobilul Coran spune:

„Și a zis Moise: «O, neam al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți supuși (lui Allah, musulmani)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:84]

În plus, islamul a fost religia la care Isus (Pacea fie asupra sa!) și discipolii săi i-au invitat pe oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: «Cine sunt sprijinitorii mei (în chemarea) la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinitorii (religiei) lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi (lui Allah) Îi suntem supuși (musulmani)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:52]

Acest mesaj a fost reiterat de către Profetul Mohammed (ﷺ) - Pecetea Profetilor, care i-a invitat pe oameni la credința în Unicitatea lui Allah Preaînaltul, aceasta fiind baza tuturor religiilor predicate de către Mesagerii și Profetii lui Allah (Pacea fie asupra lor!). Mesajul său le-a abrogat pe toate celelalte de dinaintea sa, Allah Preaînaltul decretând o altă Lege completă, universală și valabilă pentru toate timpurile și locurile, în timp ce doctrina a rămas aceeași. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Eu sunt cel mai apropiat de Isus, fiul Mariei, atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Profetii sunt frați de tată, ei au mame diferite, dar religia lor este una.” (Al-Bukhari și Muslim)

Islamul nu este o religie inovatoare, așa cum cred unii, ci este esența a ceea ce toți oamenii ar trebui să urmeze, care interzice atribuirea de parteneri lui Allah în adorare. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Având în vedere că aceasta este realitatea, grăbește-te, dragă cititorule, să te întorci la religia originală a strămoșilor tăi monoteiști și să eviți inovațiile care îi conduc pe oameni la politeism. Aceștia schimbă tradiția Profetilor (Pacea fie asupra lor!) cu inovațiile eretice ale generațiilor ulterioare. Dacă doriți să îi imitați pe strămoșii dumneavoastră, atunci imitați-i pe cei monoteiști dintre ei, iar nu pe cei care au căzut în erezie. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și când li se zice lor (acelora care discută): «Urmați ceea ce a trimis Allah!», atunci zic ei: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» *(Părinții și străbunii lasă drept moștenire urmașilor valori, tradiții, obiceiuri, ritualuri, idei și instituții ale civilizației, împreună cu credințele într-un Dumnezeu Unic sau în mai multe divinități pe care le adoră. În aceste valori poate să fie și ceva bun, din rămășițele unei vechi religii, cu care a trimis Allah un Profet. Dar această parte bună este amestecată cu multă abatere provenită din devierea oamenilor care greșesc, iar atașamentul față de această religie ad litteram înseamnă înrobire față de părinți și strămoși și față de ceea ce au lăsat aceștia ca moștenire.)* **Chiar dacă-i cheamă Șeitan la pedeapsa văpăii?!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:21]

Întoarcerea la adevăr este mai bună decât persistarea în minciună și nu contează dacă acest lucru vă va costa averea, reputația sau autoritatea dumneavoastră. Fericirea veșnică este mai bună decât cea temporară. Dacă urmărim arborele nostru genealogic, vom găsi cu siguranță musulmani printre strămoșii noștri, iar adevărul are mai mult drept să fie urmat. Așadar, nu ezitați și nu întârziați în a face aceasta!

Apariția politeismului

Între Adam și Noe (Pacea fie asupra lor!) s-au scurs zece secole, iar în acea epocă oamenii aveau o singură religie, care era islamul, credința monoteistă în Allah Preaslăvitul, evitând politeismul și adorându-L numai pe El, Cel Atotputernic, Care spune:

„Oamenii au fost (*la început*) un singur neam. Și i-a trimis Allah pe Profeți, vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecată între oameni, acolo unde ei se aflau în vrajbă. Și nu au avut a se gâlcevi asupra ei decât pe aceia care le-a fost adusă după ce le-au venit dovezile cele deslușite din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit – prin Grația Sa – pe cei care au crezut, către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au gâlcevit, căci Allah îi conduce pe cei care El voiește pe Calea cea Dreaptă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:213]

Rezultatul natural al creșterii populației, generație după generație, a fost răspândirea oamenilor în diferite regiuni, în căutarea unor condiții de trai mai bune, ceea ce a cauzat îndepărtarea lor de principiile adorării numai a lui Allah Preaînaltul. Ei au introdus în mod treptat erori și superstiții în religia lor, până când au deviat de la Calea cea Dreaptă. Aceasta este exact ceea ce vrea Șeitan, care a vrut să îi scoată din Paradis pe Adam și Eva (Pacea fie asupra lor), ura sa răsfrângându-se asupra descendenților lor deopotrivă, pe care îi face să cadă în neascultare și idolatrie, ceea ce îi va conduce în Focul Iadului. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și când Noi le-am zis îngerilor: «Prosternați-vă înaintea lui Adam (*în semn de salut și de cinstire*)!», s-au prosternat ei, în afară de Iblis, care a zis: «Să mă prosternez eu

dinaintea aceluia pe care L-ai creat din lut?» ~ Și a mai zis el: «Îl vezi pe acela pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine? (De ce l-ai cinstit mai mult pe el decât pe mine și mi-ai poruncit să mă prosterez dinaintea lui?) Dacă Tu îmi vei da răgaz până în Ziua Învierii, îi voi aduce pe toți urmașii lui sub stăpânirea mea (ispitindu-i), în afară de puțini (dintre ei) (cei evlavioși și devotați cu adevărat).» ~ (Allah) A zis: «Pleacă! Și cine te va urma pe tine dintre ei, Gheena va fi răsplata voastră - bogată răsplată!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:61-63]

Idolatria a apărut pentru prima dată în rândul poporului lui Noe (Pacea fie asupra sa!), după ce Șeitan l-a convins să adore idoli în mod treptat, nu direct. La început, el l-a convins să îi onoreze pe cei morți și mormintele lor, iar apoi l-a făcut să cadă în politeism. Din acest motiv, există o regulă de *fiqh* (jurisprudență islamică) care interzice tot ceea ce conduce la idolatrie. Allah Preaînaltul spune:

„Noe a spus: «Domnul meu! Ei (oamenii din neamul meu) nu mi s-au supus mie și îl urmează pe acela (care-i conduce spre greșeli) ale cărui averi și copii nu-i aduc spor ci pierdere (adică iluzie în viața lumească și pedeapsă în Viața de Apoi)!» ~ Și ei (cei care-i conduc spre greșeli) au plănuit un complot puternic, ~ Și au spus ei (oamenilor): «Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe Wadd, pe Suwa‘, pe Yaguth, pe Ya‘uq și pe Nasr (acestea au fost numele idolilor pe care ei obișnuiau să îi adore în locul lui Allah, iar ele provin de la oameni drepecți, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini și statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să adore aceste statuete și imagini)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:21-23]

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„(...) Numele (idolilor) aparțin oamenilor pioși dintre oamenii lui Noe, iar atunci când aceștia au murit, Șeitan (Satana) i-a inspirat pe oamenii săi (să pregătească și să plaseze idoli în locurile în care aceștia obișnuiau să stea și să îi cheme pe aceștia după numele lor.) Oamenii au făcut întocmai, însă numai după ce acești oameni pioși (care i-au inițiat pe ei) au murit. Astfel, originea idolilor a devenit obscură, iar oamenii au început să îi adore.” (Al-Bukhari)

Noe (Pacea fie asupra sa!) a rămas printre oameni predicând timp de 950 de ani, zi și noapte, până când a epuizat toate resursele de care dispunea în acest sens, însă aceștia erau aroganți și neascultători. Apoi, el (Pacea fie asupra sa!) a cerut ajutorul Domnului său, iar El, Preaînaltul, a trimis asupra lor un potop care i-a distrus. Allah Cel Atotputernic spune:

„El a spus: «O, Domnul meu! Cu adevărat eu l-am chemat pe neamul meu noaptea și ziua (*adică pe ascuns și fățiș, pentru ca el să accepte doctrina monoteismului islamic*), ~ **Însă toată chemarea mea nu a făcut decât să le sporească lor fuga (*de Adevăr*). ~ Și, cu adevărat, de fiecare dată când i-am chemat (*să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv*) ca Tu să-I poți ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (*în refuzul lor*) și au crescut în mândrie; ~ Apoi, cu adevărat, i-am chemat pe ei în mod deschis (*cu glas tare*). ~ Apoi, cu adevărat, le-am vestit lor (*uneori*) în public (*cu glas tare*) și (*alteori*) am apelat la ei în taină (*în secret*).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:5-9]**

Apoi, el (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Și Noe a spus: «Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ (*să rătăcească*)! ~ Dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât nelegiuiri!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:26-27]

Allah Preaînaltul a anihilat poporul lui Noe (Pacea fie asupra sa!) și i-a salvat numai pe el, pe credincioșii care l-au însoțit și pe animalele care s-au urcat pe arcă, după cum spune El, Cel Atotputernic:

„Iar când a venit Porunca Noastră și s-a învolburat cuptorul, am spus Noi (Allah): «Adu pe ea din fiecare (seminție) câte doi soți și familia ta - afară de cei împotriva cărora hotărârea (de a fi înecați, din pricina nelegiurii lor) a fost deja dată, și pe cei care au crezut.» Însă nu au crezut împreună cu el decât puțini.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:40]

După potop, Noe (Pacea fie asupra sa!) și restul credincioșilor au început să repopuleze Pământul. După o lungă perioadă de timp și mai multe generații, Șeitan i-a convins din nou pe oameni să construiască monumente pentru a cinsti memoria celor care s-au salvat pe arcă, după care au venit alte generații care au început să adore aceste monumente. Atunci, Allah Preaînaltul l-a trimis pe Profetul Său, Hud (Pacea fie asupra sa!), pentru a îi aduce pe oameni înapoi la practica religioasă corectă, însă aceștia nu l-au ascultat și Allah Cel Atotputernic a trimis asupra lor un vânt care i-a distrus. Nobilul Coran spune cu privire la aceasta:

„Adu-ți aminte de fratele lui ‘Ād (Profetul Hud, pacea fie asupra sa), când l-a prevenit el pe neamul său din Al-’Ahqaf - și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el - (zicând): «Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi (din pricină că adorați pe altcineva în afară de Allah) de chinul unei zile mari!» ~ Ei au zis: «Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeii noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți (pedeapsa), dacă ești dintre aceia care grăiesc adevăr!» ~ (Hud) Le-a zis: «Dar știința se află numai la Allah (știința despre sosirea pedepsei). Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis, însă văd că voi sunteți un neam de

oameni neștiutori (*nu știți la ce primejdii vă expuneți prin credința voastră în altcineva decât în Allah*).» ~ **Și când au văzut un nor, venind către văile lor, au zis ei: «Acesta este un nor care ne va da ploaie!» «Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă** (*adică pedeapsa*): un vânt în care se află osândă dureroasă, ~ Care nimicește totul, la Porunca Domnului său!» **Și în dimineața** (*următoare*) **nu s-au mai văzut decât sălașurile lor. Astfel am răsplătit Noi neamul de nelegiuți.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:21-25]

Apoi, a venit poporul lui Thamud, care, de asemenea, adora idoli, iar Allah Preaînaltul l-a trimis pe Profetul Sâlih (Pacea fie asupra sa!) pentru a îi călăuzi pe Calea cea Dreaptă, însă ei l-au negat și Allah Cel Atotputernic i-a anihilat. El, Preaînaltul, spune:

„Cât despre Thamud, aceștia au fost nimiciți de un strigăt îngrozitor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 69:5]

În ceea ce îl privește pe poporul lui Avraam, părintele Profetilor (Pacea fie asupra lor!), acesta adora stele și statui. Avraam (Pacea fie asupra sa!) i-a avertizat pe oameni spunându-le să înceteze din a mai face acest lucru, însă ei nu l-au ascultat și Allah Cel Atotputernic i-a anihilat. El, Preaînaltul, spune:

„Și i-am dat Noi mai înainte (*mai înainte de Moise și Aaron*) **lui Avraam călăuzirea pe Drumul cel Drept** (*aceasta fiind credința în Allah Cel Unic*), **pentru că Noi îl cunoșteam** (*am știut că este demn de ceea ce îi dăruim*). ~ **Și când le-a zis el tatălui său și neamului său: «Ce sunt aceste chipuri** (*chipurile zeilor ciopliți din piatră și lemn sau turnate din aramă*) **la care voi vă închinați?»**, ~ **Ei i-au răspuns: «Noi i-am aflat pe părinții noștri închinându-se la ele** (*și i-am imitat pe ei*).» ~ (*Avraam*) **A zis: «Voi și părinții voștri ați fost în**

rătăcire învederată.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:51-54]

Apoi, a urmat poporul lui Israel, la care Allah Preaînaltul l-a trimis pe Moise (Pacea fie asupra sa!), însă ei au făcut un vițel din aur și l-au adorat în locul lui Allah, idolatria apărând astfel printre ei. Nobilul Coran spune:

„Și neamul lui Moise a făcut, după el, din podoabele lor un vițel cu trup care avea și muget (după plecarea lui Moise la întâlnirea hotărâtă cu Domnul său, neamul lui a făcut un vițel din podoabele de aur, care datorită unui curent de aer ce trecea prin interiorul lui scotea un sunet ce semăna cu mugetul, dar el era un trup lipsit de viață). Oare n-au băgat ei de seamă că el nu le vorbește și nu-i călăuzește pe niciun drum? L-au luat pe el (ca zeu al lor, pe care l-au adorat) (drept Dumnezeu) și au fost ei nelegiuți. ~ Și când s-au fost căit ei și și-au dat seama că au rătăcit, au zis: «Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi și nu ne va ierta, vom fi și noi printre cei pierduți!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:148-149]

După un timp, oamenii au început să îl adore pe Uzair (Ezra sau Azaria), iar Allah Preaînaltul l-a trimis pe Isus (Pacea fie asupra sa!), pentru a îi întoarce la monoteism și la adorarea numai a Lui, Cel Atotputernic. Nobilul Coran spune:

„Și (adu-ți aminte) când Isa (Isus), fiul lui Mariam (Maria), a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună a (venirii) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed)!» Însă când el (Ahmad, adică Profetul Mohammed) a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: «Aceasta este vrăjitorie clară!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Cu timpul, oamenii au început să îl divinizeze pe Isus (Pacea fie asupra sa!), pretinzând că este fiul lui Allah și parte a Trinității. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi oameni ai Scripturii (de data aceasta adresarea este făcută creștinilor)! Nu exagerați în privința religiei voastre (nu exagerați în ceea ce privește rolul lui Isus și nu pretindeți că natura lui ar fi divină) și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său (adică este făcut grație Cuvântului Său «Fii!» și Poruncii Sale, fără să fi avut un tată) pe care El l-a transmis Mariei (prin intermediul îngerului Gavriil) și un duh de la El (asemeni celorlalte duhuri sau suflete create). Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți «Trei!» Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui (Allah) sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este Cel mai Bun Ocrotitor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171]

Au trecut șase secole de la plecarea lui Isus până la venirea lui Mohammed (Pacea fie asupra lor!), timp în care întunericul a cuprins întreaga lume până într-acolo încât nu mai exista nimeni care să Îl adore pe Allah Cel Atotputernic în mod corect, cu excepția câtorva adepți ai Revelației, care Îl adorau urmând tradiția lui Avraam (Pacea fie asupra sa!). Șeitan i-a convins pe oameni să adore creațiile lui Allah, așa cum sunt focul, apa, pietrele, copacii și vacile. Aceștia au mers atât de departe încât unii dintre ei au început să îl adore pe Șeitan în conformitate cu dorințele și imaginația lor, supunându-se și adorând creaturi care nu se pot ajuta nici măcar pe ele însele. Allah Preaînaltul și Preaslăvitul spune:

„(...) aceia (idolii) pe care voi îi chemați în locul Lui (Allah) nu stăpânesc nici cât pielița sâmburelui de curmală (metaforă pentru un lucru neînsemnat sau demn de dispreț). ~

Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră (pentru că sunt neînsuflețiți) și chiar dacă ar auzi-o (presupunând că ar auzi-o), tot nu v-ar răspunde vouă. Iar în Ziua Învierii, ei vor tăgădui că i-ați făcut asociați (lui Allah). Și nimeni nu te poate învăța așa cum o face un Bineștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:13-14]

Învățatul Al-Kairawani (Allah să aibă milă de el!) a descris această perioadă întunecată spunând:

„El (Mohammed - ﷺ) a venit într-un moment în care oamenii aveau nevoie de cineva care să îi călăuzească pe Calea cea Dreaptă, invitându-i la religia corectă. Arabii adorau statuile și își îngropau fetițele nou-născute de vii. Persanii adorau doi zei și le erau permise relațiile sexuale cu mamele și surorile lor. Turcii devastau regiuni întregi și masacrau oamenii. În India, adorau vacile și se prosternau înaintea copacilor și a pietrelor. Evreii erau adânciți în necredință, asemănându-L pe Allah cu creaturile Sale umane și răspândind minciuni și erezii. Creștinii adorau crucea, imaginile sfinților și Trinitatea. Pe aceeași cale întunecată se aflau și celelalte credințe, îndepărtându-se de adevăr și căutând călăuzirea departe de aceasta.

Așadar, Allah Preaslăvitul, în Înțelepciunea Sa, trebuia să trimită pe cineva care să fie o îndurare de la Domnul lumilor, cineva care să se străduiască să repare această situație teribilă, cineva care să rezolve această chestiune importantă și să stabilească această structură fermă. Acest Trimis a fost Mohammed, fiul lui ‘Abd Allah, care a eliberat poporul de sub tirania la care era supus, a respins discursurile corupte și a făcut să răsară din nou lumina monoteismului și a adorării numai a lui Allah. Au fost abolite obiceiurile idolatre odioase, zeitățile, Trinitatea și reprezentarea antropomorfă a lui Allah Preaînaltul.

Nu există nicio îndoială cu privire la faptul că Trimisul lui Allah (□) merită cele mai bune laude și saluturi.”

Aceasta era situația în epoca în care a fost trimis Mohammed (□), care avea patruzeci de ani pe atunci. Allah Preaînaltul l-a ales - la fel cum i-a ales pe toți Profeții de dinaintea lui, precum Moise, Avraam, Noe și Isus (Pacea fie asupra lor!) - și i-a revelat o Lege valabilă pentru toate timpurile și locurile, care cuprinde învățătura conform căreia toți oamenii au dreptul să trăiască în siguranță și liniște. Un exemplu al acestei învățături a fost dat de Profetul Mohammed (□) atunci când a spus:

„Cu adevărat, Allah a făcut viețile, averile și onoarea voastră la fel de sacre și inviolabile cum este această zi sacră a voastră (ziua de ‘Arafah din timpul Hajj-ului), din această lună sacră a voastră (luna Dhu-l-Hijjah, a douăsprezecea lună a calendarului islamic), în această localitate a voastră (Mecca și împrejurimile sale) (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

Mesajul lui Mohamed (□) a fost același pe care l-au adus toți Profeții de dinaintea lui (Pacea fie asupra lor!), și anume mesajul adorării numai a lui Allah Preaînaltul, fără a Îi atribui parteneri, un mesaj care îndeamnă la a face bine și avertizează împotriva lucrurilor rele. Profeția lui (□) a fost o îndurare pentru lumi și o binecuvântare pentru toate creaturile, pentru ca acestea să iasă din întunericul și ignoranța în care se aflau cufundate. Allah Preaînaltul spune:

„Allah Și-a arătat bunăvoința față de credincioși, trimițându-le un Profet chiar din mijlocul lor, care să le recite versetele Sale, să-i curățească și să-i învețe Cartea și Înțelepciunea, chiar dacă au fost mai înainte în rătăcire învederată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:164]

Odată cu venirea Profetului Mohammed (ﷺ), Allah Preaînaltul a desăvârșit religia și binecuvântarea pentru omenire. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Aici, apare o întrebare: ce bine i-au făcut omenirii sistemele și legislațiile făcute de om, care se răspândesc zi și noapte la nivel global? I-au adus acesteia fericirea? Au eliminat sărăcia? Le-au oferit oamenilor o viață decentă? Au respectat umanitatea lor? Le-au dat ființelor umane libertatea reală care le prezervă demnitatea sau le-au dat o libertate falsă pentru a le corupe și a le face să ignore orice virtute, legislație și practică religioasă?

Puneți-vă aceste întrebări și priviți la lumea din jurul dumneavoastră. Veți observa că de sistemele laice beneficiază doar câteva țări, doar câțiva oameni care alcătuiesc o elită și care caută să subjuge restul ființelor umane. În multe țări, aceste sisteme provoacă foamete, în alte țări conduc la exploatarea oamenilor și sclavagism, la războaie și revolte.

Aceasta este ceea ce ne-au dat secularismul și instituțiile globale care îl promulgă. Trebuie să ne întoarcem la originile noastre și astfel vom avea succes și fericire atât în această viață, cât și în Viața de Apoi!

Nevoia omului de trimiterea de Mesageri

Fără o religie sau o Lege revelată, omul seamănă cu un animal, căruia nu-i pasă decât de sine însuși și de beneficiile lumesti, indiferent de mijloacele utilizate pentru obținerea acestora. Religia și Legea sunt asemeni unor frâne care reglementează mișcările lui și controlează răul din interiorul său. Fără acestea, domină legea junglei, în care cei puternici îi mănâncă pe cei slabi și îndurarea din inimi se pierde. Religia și Legea revelată (*Shari'ah*) reprezintă o îndurare de la Allah Preaînaltul pentru întreaga omenire, fiind necesară punerea în aplicare a acestora pentru garantarea drepturilor dumneavoastră și o viață demnă pe timp de bogăție sau sărăcie, sănătate sau boală, putere sau slăbiciune.

Pentru o mai bună înțelegere a acestui lucru, vă invit să revizuiți anumite dispoziții ale *Shari'ei* revelate lui Mohammed, Mesagerul lui Allah (ﷺ), aceeași care, atunci când este pusă în aplicare în mod corespunzător, garantează drepturile oamenilor fără a fi necesară pretinderea acestora sau depunerea de eforturi în obținerea lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Toți sunteți păzitori și sunteți responsabili pentru turma voastră. Conducătorul este un păzitor și el este responsabil de oamenii aflați sub conducerea sa, bărbatul este un păzitor pentru membrii familiei sale și este responsabil pentru ei, femeia este păzitoare pentru casa soțului ei și pentru copiii lui și este responsabilă pentru ei. Așadar, fiecare dintre voi este un păzitor și fiecare dintre voi este responsabil pentru cei care se află în grija lui.” (Al-Bukhari și Muslim)

Din acest motiv, Allah Preaînaltul a considerat trimiterea de Mesageri ca fiind una dintre numeroasele binecuvântări pe care le-a revărsat asupra oamenilor și o îndurare față de ei, și aceasta pentru că nu i-a abandonat lăsându-i să cadă pradă poftelor, superstițiilor sau raționamentului lor limitat, ci le-a oferit mijloacele pentru a găsi Calea cea Dreaptă: religia și *Shari'ah*. Mijloacele de învățare și cunoaștere pe care Allah Preaînaltul le-a oferit oamenilor, așa cum sunt auzul, vederea și intelectul, nu îi pot conduce către obiectivul pentru care au fost creați și nici nu le pot da legi pentru a le pune ordine în viață și a le garanta dreptatea și egalitatea, considerând că singurele lucruri care îi pot face pe unii superiori față de alții sunt credința și faptele bune, legi care să nu fie supuse capriciilor sau factorilor externi care să afecteze universalitatea lor, fiind valabile în orice timp sau loc. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam (prin fiii lui Adam se au în vedere toate comunitățile)! De vă vor veni Trimiși (aleși) chiar dintre voi și vă vor tâlcui Semnele Mele, atunci aceia care sunt cu frică (să nu-i socotească pe Trimiși drept mincinoși) și fac bine nu au a se teme (de pedeapsă) pentru ei și nici nu vor fi ei mâhniți (în Lumea de Apoi). ~ Însă aceia care iau Semnele Noastre drept mincinoase și se întorc semeți de la ele, aceia vor fi oaspeți ai Focului și ei veșnic vor rămâne în el.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:35-36]

Natura omului și constituția sa nu permit acest lucru mareț, însă el nu trebuie să se simtă rușinat din acest motiv. Acest lucru este firesc și indică necesitatea omului de un Creator, care să îl conducă pe calea corectă, și de o legislație, care să îi protejeze viața și proprietatea. Omul este slab și limitat, iar el nu își poate organiza nici măcar propria viață. Cum ar putea atunci organiza viața întregii omeniri?! Motivul acestei limitări este lipsa de resurse și diferența de potențial sau înțelegere, având în vedere că un lucru care este bun pentru unii va fi rău pentru alții. Un

alt motiv este incapacitatea omului de a percepe ceea ce este metafizic și ceea ce ascunde viitorul, ceea ce este acceptabil astăzi putând fi respins mâine. Allah Preaînaltul spune:

„Allah voiește să vă ușureze (*datorințele*), căci omul a fost creat slab.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:28]

De asemenea, din cauza naturii cu care a fost creată mintea umană, cu nerăbdarea, indecizia și lipsa ei de constanță – ea iubește și urăște, dă și ia, ajută și respinge, etc. – aceasta nu este în stare să organizeze viața ființelor umane. Allah Preaînaltul spune:

„Și omul cheamă răul tot așa cum cheamă și binele, fiindcă omul este tare grăbit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:11]

Indecizia, instabilitatea și lipsa ei de constanță fac ca aceasta să prefere a primi înainte de a renunța, egoismul înainte de a oferi și lăcomia înainte de generozitate. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (*o, Mohammed*): «Dacă voi ați avea vistieriile Îndurării Domnului meu, voi le-ați păstra de frică să nu le cheltuiți, căci omul este zgârcit!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:100]

Pe lângă atributele uitării și lipsei de conștientizare a ceea ce se întâmplă în jurul nostru, trebuie adăugat faptul că lucrurile care sunt considerate a fi corecte astăzi, mâine vor fi considerate a fi greșite, iar ceea ce se presupune a fi adevărat astăzi poate fi negat de evenimente în viitor. De exemplu, au existat teorii pe care mintea umană le-a considerat a fi corecte în trecut, iar astăzi aceeași minte le contrazice, din moment ce ea nu este infailibilă, emițând verdicte în funcție de situația și starea în care se află.

Uitați-vă în jur și veți vedea că multe dintre Constituțiile politice ale statelor, care sunt elaborate de către elita

intelectuală a acestora, sunt în continuă schimbare, fiind înlocuite din cauza fenomenelor care au loc în aceste țări și care fac obligatorie schimbarea legilor cu altele potrivite pentru situația actuală. Așadar, legile făcute de mintea umană nu sunt stabile și își pierd valabilitatea de la un moment la altul și dintr-un loc în altul, spre deosebire de Legea Divină. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, omul a fost creat foarte nerăbdător (*neliniștit și avar*). ~ Când răul (*ceva rău sau sărăcia*) îl atinge, el devine irascibil (*nemulțumit, nerăbdător, speriat*), ~ Iar când binele îl atinge, el devine zgârcit (*ascunde averea sa și nu face milostenie din ea*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 70:19-21]

Printre lucrurile pe care mintea umană le-a adus în lume se află armele de distrugere în masă și anihilarea globală, cu care unele țări le supun pe altele și se laudă cu puterea lor de a distruge lumea... Oare nu este acesta un rezultat al absenței *Shari‘ei* din viețile lor și al lipsei de credință în Viața de Apoi (în înviere și în Judecată, precum și în răsplata pentru toate faptele, bune sau rele)? Dacă acești oameni ar avea credință în Viața de Apoi, ei ar îndeplini numai fapte bune de pe urma cărora să beneficieze întreaga omenire, evitând ceea ce îi poate dăuna acesteia. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, oricine a făcut un bine egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea răsplata pentru el*) ~ Și oricine a făcut un rău egal (*chiar cât*) cu greutatea unui atom (*sau o furnică mică*) îl va vedea (*adică va vedea pedeapsa pentru el*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 99:7-8]

Vedem, de asemenea, că mințile din care lipsește credința în Viața de Apoi propun numai adorarea unor idoli făcuți din piatră, lemn, sau elemente precum focul, a unor animale sau creaturi precum demonii, a unor zei construiți din materiale

precum pietrele sau copacii, a unor animale de consum precum vacile sau care pot fi ucise precum șoarecii etc.

Așadar, era necesară trimiterea de Mesageri, pentru ca aceștia să le transmită oamenilor Legislația care să îi îndepărteze de erori și să clarifice preceptele corecte. După cum am văzut deja, mintea și cunoașterea care i-au fost date omului sunt limitate la înțelegerea lucrurilor fizice și tangibile din acest Univers, înțelegerea lumii nevăzute fiind imposibilă pentru om fără ajutorul Mesagerilor lui Allah Preaînaltul (Pacea fie asupra lor!).

De exemplu, nu am putea cunoaște istoria antică a națiunilor care au dispărut înainte de apariția noastră dacă nu ar exista cărțile de istorie. Fără munca istoricilor, oricât de mult s-ar strădui oamenii, ei nu ar putea cunoaște istoria. Același este și cazul Mesagerilor lui Allah Preaînaltul (Pacea fie asupra lor!), care au fost trimiși în vremuri în care oamenii s-au abătut de la Calea cea Dreaptă, pentru a îi readuce la aceasta și a îi învăța preceptele după care să își rezolve chestiunile lor private și publice, arătându-le modul în care să se apropie de Allah Preaînaltul și fiind o dovadă împotriva celor care refuză să îi urmeze. Nobilul Coran spune:

„(Și a trimis) Trimiși – vestitori (ai Paradisului) și prevenitori (asupra chinurilor din Iad, pentru necredincioși) - pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah (în Ziua de Apoi), după Trimiși. Iar Allah este ‘Azîz (Invincibil, Atotputernic), Hakîm (Preaînțelept) (Allah Preaînaltul i-a trimis pe Profeti pentru a le transmite oamenilor religia Sa, pentru a le vesti bunele urmări decurgând din îndeplinirea ei, precum și Paradisul, și pentru a-i preveni asupra relelor decurgând din rânduiețile omenești și asupra pedepsei de care necredincioșii vor avea parte în Ziua Învierii; Allah Preaînaltul a făcut din Trimișii Săi martori pentru oamenii care resping islamul sau îl acceptă, pentru ca

acela care îl respinge să nu aibă justificarea că n-ar fi cunoscut calea Adevărului pentru a o urma).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:165]

În concluzie, Revelația adusă de Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) reprezintă un mod de viață pentru oameni și o lumină prin care ei pot cunoaște viitorul și pot fi scoși din întunericul ignoranței. Aceasta este Calea salvării, care poate aduce fericirea sau nefericirea omului, în funcție de alegerea acestuia de a o urma sau nu, având în vedere că nu există altă cale care să îl poate duce la Creatorul său, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Spune (o, Mohammed): «Voiți să invocăm noi în locul lui Allah ceva care nici nu ne folosește, nici nu ne strică? Și să ne întoarcem pe călcâiele noastre (și să revenim la idolatrie), după ce Allah ne-a călăuzit, asemenea aceluia pe care șeitani i-au ademenit și rătăcește pe Pământ, descumpănit (când se multiplică direcțiile rătăcirii, toate chemându-l să le urmeze, omul devine descumpănit, iar descumpănirea este cea mai importantă dintre consecințele aplicării rânduielilor stabilite de oameni), cu toate că el are prieteni care-l cheamă la drumul cel drept, (zicându-i): „Vino la noi!”?» Spune: «Numai Călăuzirea lui Allah este călăuzire! Și ni s-a poruncit să ne supunem Stăpânului lumilor (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:71]

Omul are libertatea de a accepta sau respinge ceea ce Allah Preaînaltul a revelat prin intermediul Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!). Cel care acceptă Revelația va trăi în fericire, iar cel care o respinge va avea parte de nefericire, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și de-ar fi voit Domnul tău, toți cei de pe Pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu îi silești pe oameni ca să fie

credincioși?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:99]

Creatorul nostru, Preaînalt și Preaslăvit fie El, ne spune că Revelația dată Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra sa!) este la fel de importantă pentru inimă precum este sufletul pentru trup. La fel cum trupul nu poate avea viață fără suflet, vitalitatea, pacea și stabilitatea inimilor depind de credință. Allah Cel Atotputernic spune:

„Astfel, ți-am revelat Noi un Duh (Coranul, iar după o altă interpretare îngerul Gavriil), la Porunca Noastră. Tu nu ai știut (mai înainte) ce este Cartea (Coranul) și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept (pe Calea cea Dreaptă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:52]

Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) au fost ființe umane

Toți Profeții și Mesagerii lui Allah Preaînaltul (Pacea fie asupra lor!) au fost ființe umane. Aceasta este o Tradiție a lui Allah în ceea ce privește creația, având în vedere că toți Mesagerii și Profeții Lui (Pacea fie asupra lor!) au fost semeni ai celor la care au fost trimiși, singura excepție fiind faptul că El, Preaînaltul, i-a ales pentru a le oferi Revelația și Mesajul Divin. Condiția umană a Mesagerilor lui Allah (Pacea fie asupra lor!) a fost motivul pentru care mulți oameni au refuzat să îi urmeze și să accepte Profeția lor. Allah Preaînaltul ne informează că singurul motiv pentru care popoarele lui Noe, 'Ād și Thamud (Pacea fie asupra lor!) i-au respins pe aceștia a fost faptul că ei erau ființe umane. Allah Cel Atotputernic spune:

„Trimiișii lor au zis: «Aveți voi îndoială în privința lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, care vă cheamă (la credință) ca să vă ierte pentru o parte dintre păcatele voastre și vă dă vouă răgaz până la un termen hotărât (vă va lăsa să vă bucurați de viață până la termenul hotărât pentru sfârșitul vieții fiecăruia în această lume)?» Și (necredincioșii) au răspuns: «Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și voiți să ne abateți de la ceea ce adorau părinții noștri! Aduceți-ne o dovadă deslușită (o minune clară, pentru ceea ce vă cerem noi!)» ~ Trimiișii lor le-au răspuns: «Într-adevăr, noi nu suntem decât niște oameni ca și voi, însă Allah binecuvântează pe cine voiește El dintre robii Săi (făcându-i Trimiiși și Profeți). Nu ne revine nouă să vă aducem dovadă, decât numai cu îngăduința lui Allah (din Porunca și cu Voia Lui) și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii (în legătură cu toate aspectele!)»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:10-11]

De asemenea, Allah Preaînaltul ne spune că Faraon și curtea sa l-au respins pe Moise (Pacea fie asupra sa!), menționând motivul necredinței lor în Mesaj. Allah Cel Atotputernic spune:

„Apoi i-am trimis Noi pe Moise și pe fratele său Aaron, cu Semnele Noastre (cu minunile) și cu dovadă limpede, ~ La Faraon și la dregătorii lui, însă aceștia s-au semețit, căci erau un neam de trufași (nu s-au lăsat înduplecați să-i elibereze pe fiii lui Israel din robie și să-i lase să plece cu Moise, pacea fie asupra sa!), ~ Și au zis ei: «Să credem noi în doi oameni asemenea nouă, în vreme ce cei din neamul lor sunt înrobiți la noi?»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:45-47]

Aceasta este natura necredincioșilor care resping Mesajul Trimișilor lui Allah (Pacea fie asupra lor!), ei dorind să îi rătăcească și pe ceilalți. În ceea ce îl privește pe Profetul Mohammed (ﷺ), Pecetea tuturor Profetilor, el nu a fost o excepție, necredincioșii din tribul Quraiș procedând asemeni predecesorilor lor și respingând Mesajul său. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Cu inimi nepăsătoare (inimile lor rămân indiferente față de sensurile Coranului); iar cei care sunt nelegiuți vorbesc în șoaptă (exagerează cu vorba în șoaptă, pentru a-i îndepărta pe oameni de la Calea lui Allah): «Este acesta altceva decât un om ca și voi? Voiți să veniți la vrăjitorie (Profetul Mohammed ﷺ a fost acuzat de vrăjitorie, asemeni tuturor oamenilor care au venit cu Mesaje, oamenii socotind că Trimisul nu poate să fie decât un inger), când voi o vedeți limpede?»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:3]

Toți Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), fără nicio excepție, au fost ființe umane și nu au avut niciun Atribut Divin. Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a negat în mod categoric divinitatea care i-a fost atribuită. Nobilul Coran spune:

„Și când va zice Allah (în Ziua de Apoi): «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”», el Îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!» ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine (prin ridicarea la Cer), ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martorul tuturor lucrurilor!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-117]

Profetul Mohammed (□) a negat în mod categoric că ar avea vreun Atribut Divin. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred (eu nu sunt decât un Trimis și nu știu necunoscutul. Prin acest verset, s-a dat o replică tuturor acelor care pretindeau că ar ști necunoscutul și ar putea prezice viitorul. Dacă Profetul însuși □ mărturisește că el nu-l cunoaște, atunci cum ar putea atunci cuteza altcineva să pretindă acest lucru?).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

Caracterul uman al Profetilor (Pacea fie asupra lor!) implică faptul că ei au înfruntat tot ceea ce înfruntă și restul oamenilor, așa cum este moartea, deoarece ei nu sunt nemuritori. Allah Preaînaltul spune:

„Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi (întreaga) voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi

îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:185]

De asemenea, ei (Pacea fie asupra lor!) au avut necazuri, asemeni tuturor oamenilor. De exemplu, Profetul Iov (Ayub – Pacea fie asupra sa!) s-a îmbolnăvit și și-a pierdut averea, familia și copiii, însă el (Pacea fie asupra sa!) a îndurat cu răbdare toate acestea. Allah Preaînaltul spune:

„Și (adu-ți aminte) de Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui (ca să-l izbăvească de nenorocirea care l-a lovit): «M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!» ~ Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovide și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca îndurare din partea Noastră și ca amintire pentru adoratori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:83-84]

Alții (Pacea fie asupra lor!) au fost închiși, așa cum s-a întâmplat cu Profetul Iosif (Yusuf – Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Apoi li s-a năzărit lor (lui Al-‘Azīz și familiei sale), după ce au văzut semnele (semnele nevinovăției lui), să-l întemnițeze până la un timp.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:35]

Alții (Pacea fie asupra lor!) au fost expulzați din casele și țările lor, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Dar cei care nu credeau au zis către Trimișii lor: «Noi vă vom alunga din țara noastră, dacă nu vă întoarceți (adică dacă nu veți deveni adepți ai religiei noastre, căci Profeții nu au fost niciodată în religia idolatrilor) la religia noastră!» Dar Domnul lor le-a revelat (Trimișilor Săi): «Noi îi vom nimici pe cei nelegiuți ~ Și vă vom stabili pe voi pe acest Pământ, după ei! Aceasta pentru aceia care se tem de

Prezența Mea și se tem de Amenințarea Mea (aceștia fiind dreptcredincioșii, prin prezență înțelegându-se înfățișarea dinaintea lui Allah în Ziua Judecării).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:13-14]

Alții (Pacea fie asupra lor!) au fost uciși, așa cum s-a întâmplat cu unii Profeți trimiși fiilor lui Israel, care au fost uciși de propriile popoare. Allah Preaînaltul spune:

„I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți Trimși. I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semnele deslușite și I-am întărit pre el cu duhul sfânt (prin duhul sfânt, exegeții Coranului îl au în vedere pe îngerul Gavriil). Însă de fiecare dată când a adus la voi un Trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre Trimși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:87]

Din cauza naturii lor umane, Profeții (Pacea fie asupra lor!) au avut aceleași nevoi pe care le are orice om: ei mâncau, beau, interacționau cu alți oameni, râdeau, plângeau, se simțeau fericiți și nefericiți. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât Trimși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, (ca să vedem) dacă veți fi voi statornici. Iar Domnul tău este Cel care Vede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:20]

Atunci când necredincioșii din poporul lui Israel au exagerat cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!), atribuindu-i divinitatea, Allah Preaînaltul a clarificat faptul că el (Pacea fie asupra sa!) a fost om care mânca și bea asemeni oricărei ființe umane și, drept rezultat, avea nevoi fiziologice. Allah Preaînaltul spune:

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimșilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate (de rând) (ei

aveau nevoie de ele pentru că erau oameni). **Privește ce semne înverdate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la ele) (de data aceasta nu se mai referă la Mesia și la Maria, ci la creștini în general)!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:75]

De asemenea, Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) s-au căsătorit și au avut copii și nepoți. Allah Preaînaltul spune:

„Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn (minune vizibilă) decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Profeții (Pacea fie asupra lor!) s-au caracterizat prin predica lor sinceră și numai de dragul lui Allah, fără ca aceasta să fie afectată în vreun fel de interesele lumești. Ei (Pacea fie asupra lor!) nu le-au cerut popoarelor lor nicio recompensă pentru aceasta, așteptând Răsplata lui Allah Preaînaltul pentru ea și învățându-i pe oameni numai ceea ce El, Cel Atotputernic, i-a învățat. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu am cerut de la voi nicio răsplată pentru călăuzirea voastră, căci răsplata mea nu este decât numai la Allah și El este la toate Martor.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:47]

În ciuda faptului că Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) au negat că ar fi fost mai mult decât niște ființe umane și că ar fi avut în mâinile lor puterea de a face rău sau bine cuiva, unii oameni i-au considerat în mod surprinzător ca fiind niște idoli, adorându-i așa cum Îl adoră pe Allah Preaînaltul și crezând că aceștia le-ar putea face rău sau bine, deși ei sunt deja morți și nu se mai pot ajuta nici pe ei înșiși. Allah Preaînaltul spune cu privire la aceasta:

„De ce nu i-au ajutat pe ei aceia pe care i-au luat ei, în locul lui Allah, ca zei ca să-i apropie (*de Allah*). Însă ei i-au părăsit și aceasta a fost doar o minciună a lor și ceea ce ei au plăsmuit (*despre faptul că ei le-ar putea fi mijlocitori la Allah*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:28]

Toți Profetii (Pacea fie asupra lor!) au predicat adorarea numai a lui Allah

Mesajul tuturor Profetilor (Pacea fie asupra lor!) a constat din invitația la a crede în Unicitatea lui Allah Preaînaltul și la adorarea sinceră numai a Lui, avertizând în același timp împotriva idolatriei și a politeismului. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta (o, Mohammed) niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Profetii (Pacea fie asupra lor!) nu le-au cerut oamenilor să îi adore pe ei sau pe oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul, ci, dimpotrivă, ei i-au avertizat pe oameni împotriva acestui lucru. Allah Preaînaltul spune:

„Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, Cârmuirea și Profetia să spună apoi lumii: «Fiți adoratorii mei și nu ai lui Allah!», ci (se cuvine să spună): «Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat (pe alții) Cartea și ați iscodit-o!» ~ Și el (Isus, la care se face aluzie și în versetul anterior) nu vă va putea porunci să-i luați pe îngeri și pe Profeti drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost supuși (ai lui Allah, musulmani)?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:79-80]

Noe (Pacea fie asupra sa!), primul dintre Mesageri, a petrecut 950 de ani invitându-și poporul la adorarea numai a lui Allah Preaînaltul și la abandonarea idolatriei. Allah Preaînaltul spune:

„Noi l-am trimis pe Noe (în limba arabă Nūh) la neamul său, căruia i-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă de adorare în afara Lui! Eu mă

tem pentru voi (dacă nu-L veți adora pe El sau veți adora pe altcineva) de chinul unei Zile cumplite (Ziua Judecății de Apoi sau Ziua potopului).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:59]

Același lucru l-a făcut și Avraam, părintele tuturor Profeților (Pacea fie asupra lor!), care i-a cerut poporului său să Îl adore numai pe Allah Preaînaltul, fără a Îi asocia niciun partener în adorare. Allah Cel Atotputernic spune:

„(Și adu-ți aminte, o, Mohammed) și de Avraam, când i-a zis neamului său: «Adorați-L pe Allah și fiți cu frică de El! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă voi știți!» ~ Însă voi adorați în locul lui Allah niște idoli și născociți minciună. Aceia în care credeți voi (adică idoli voștri pe care-i adorați) în locul lui Allah nu pot avea niciun mijloc pentru hrănirea voastră. Căutați hrana voastră la Allah, adorați-L pe El și aduceți-I Lui mulțumire, căci la El veți fi întorși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:16-17]

De asemenea, Profetul Hud (Pacea fie asupra sa!) i-a cerut poporului său să Îl adore numai pe Allah Preaînaltul, fără a Îi asocia niciun partener în adorare. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și (Noi l-am trimis) la (neamul) ‘Ăd pe fratele lor, Hud (adică pe unul dintre ei), care i-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți (altă) divinitate demnă de adorare în afară de El! Voi sunteți doar născocitori (de minciuni) (prin a face din idoli asociați ai lui Allah și intermediari la El)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:50]

Profetul Sālih (Pacea fie asupra sa!) a făcut același lucru:

„Și (Noi) l-am trimis la Thamud pe fratele lor Sālih (care a fost unul din tribul lor), care a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate demnă de

adorare în afară de El! (...))» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:61]

După ce Allah Preaînaltul l-a salvat de Faraon și armata lui, poporul lui Moise i-a cerut acestuia (Pacea fie asupra sa!) să le fabrice un idol pe care să îl adore. El (Pacea fie asupra sa!) le-a explicat pedeapsa teribilă pe care o merită o astfel faptă. Nobilul Coran spune:

„Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea (Roșie, în care s-au înecat dușmanii lor). Și au venit ei la un neam care se închina unor idoli. Atunci i-au zis ei: «O, Moise! Fă-ne nouă un zeu (un idol), așa cum au și ei zei!» Dar el le-a răspuns: «Voi sunteți un neam de neștiutori (cu privire la măreția Puterii Divine, pe care nu o are decât Allah Cel Unic)! ~ Cele în care petrec aceștia (adoratorii acelor idoli) pierdute sunt și în deșert este ceea ce fac ei (adorarea idolilor)!» ~ A (mai) zis el: «Să vă caut vouă o altă divinitate în afara lui Allah, care v-a pus pe voi mai presus de toate lumile (lumile din vremea lor)?»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:138-140]

În același fel, Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis la necredincioșii dintre fiii lui Israel pentru a îi invita la Adevăr și la credința în Unicitatea lui Allah Cel Atotputernic. Nobilul Coran spune:

„Și când va zice Allah (în Ziua de Apoi): «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?»», el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!» ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat

printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine (prin ridicarea la Cer), ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martorul tuturor lucrurilor!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-117]

În mod similar, Mohammed (ﷺ), Pecetea tuturor Profeților, a fost trimis pentru a predica credința în Unicitatea lui Allah Preaînaltul și a avertiza împotriva a tot ceea ce oamenii adoră în afară de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi și pe cei de dinaintea voastră. Ca să aveți frică (de El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:21]

Legile și doctrinele contemporane

Allah Preaînaltul spune:

„De te-ai supune celor mai mulți de pe Pământ (dintre oameni), ei te-ar abate de la Calea lui Allah, căci ei nu urmează decât bănuielile (lor; bănuielile că înaintașii lor au fost pe Calea Adevărului) și ei nu fac decât să născoacă minciuni.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:116]

Dacă aruncăm o privire la religiile și doctrinele cele mai răspândite în lume, putem observa că majoritatea dintre ele nu sunt de acord sută la sută cu logica naturală, ele incluzând idolatria și adorarea sau sfințirea creaturilor. Cu toate acestea, ele nu se limitează numai la atât, încurajând bunele maniere și condamnând lucrurile rele.

Orice cititor poate distinge prin intermediul minții sale (darul primit de la Allah) binele de rău, ceea ce este rațional de ceea ce este irațional și ceea ce este logic de ceea ce este illogic.

1. Tora

Aceasta este Scriptura evreilor, care urmează astăzi o versiune modificată a originalului, prezentând caracteristici ale idolatriei, precum credința că Uzair este fiul lui Dumnezeu sau că Iehova (Dumnezeul din Tora) nu este infailibil, ci comite greșeli, se înfurie și se căiește, permite furtul și este un tribalist implacabil, fiind numai Dumnezeuul lui Israel și dușmanul celor care nu fac parte din acest popor.

În plus, evreii cred că sunt poporul ales al lui Dumnezeu și că restul persoanelor le sunt inferioare. Ei spun, de asemenea, că oricine se naște dintr-o femeie care nu este evreică nu poate fi evreu. Din ceea ce cred iudeii, putem concluziona că iudaismul nu servește pentru a fi religia universală a tuturor oamenilor.

Ei cred, de asemenea, că sufletele evreilor sunt o parte din Dumnezeu, Preaslăvit fie El, Care este mai presus de ceea ce spun ei. Așadar, în opinia lor, dacă un păgân (cineva care nu este evreu) lovește un evreu, este ca și cum ar lovi slava lui Dumnezeu.

Iudaismul este o religie care dă dovadă de o mulțime de resentimente și de ură față de cei care nu sunt evrei. De exemplu, printre prevederile sale se află și aceea conform căreia sunt permise exploatarea, înșelarea, furtul, trădarea și mințirea acestora. De asemenea, este permisă perceperea de dobânzi cămătărești și mărturia falsă împotriva lor, Talmudul evreiesc considerându-i a fi niște animale. Allah Preaînaltul dezmente în mod categoric aceste credințe în Nobilul Coran spunând:

„Și zis-au iudeii și creștinii: «Noi suntem fiii lui Allah (ca poziție și ca demnitate) și cei dragi Lui.» Spune (o, Mohammed): «Și de ce vă osândește pentru păcatele voastre?» Nu, ci voi sunteți făpturi omenеști dintre acelea pe care El le-a creat. El îl iartă pe cel pe care El voiește și îl chinuiește pe cel pe care El voiește. Ale lui Allah sunt împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele și la El este întoarcerea.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:18]

Trebuie menționat faptul că majoritatea evreilor care ocupă astăzi poziții importante și influente nu sunt urmași ai evreilor din vechile timpuri și nu au nicio legătură cu descendenții vechilor israeliți, precum Avraam și fiul său, Israel (Iacov, pacea fie asupra lor!), ci ei au rezultat din amestecul diferitelor popoare ale lumii, care au îmbrățișat iudaismul din scopuri lumești, urmărind colonizarea. Adevărații evrei descendenți ai lui Israel (Iacov, pacea fie asupra sa!) îi consideră pe cei convertiți ca fiind cetățeni de clasa a doua.

2. Evanghelia

Aceasta este Scriptura creștinilor, care a trecut prin diferite etape și modificări istorice până când a trecut de la a fi un Mesaj Divin revelat la a fi unul plin de idei idolatre. Liderii politici și cei ai Bisericii au avut multă contribuție la aceste modificări.

Creștinii cred în ceea ce se numește „Treime”, care reprezintă o divinitate compusă din trei ființe: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și pe care ei o descriu ca fiind un Dumnezeu unic și triunic în același timp. Creștinii au contestat mult timp incapacitatea de a înțelege această unicitate „triunică”, fiecare sectă din cadrul creștinismului acuzându-le pe celelalte de erezie din cauza acestui punct. Allah Preaînaltul clarifică faptul că toți cei care sunt de acord cu credința în Trinitate sunt niște necredincioși dacă nu încetează să susțină astfel de credințe politeiste. El, Cel Atotputernic, spune:

„Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei.», căci nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de (Allah) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:73]

Preceptele care i-au fost revelate lui Isus (Pacea fie asupra sa!) le-au fost adresate fiilor lui Israel și nu întregii omenirii, după cum a spus Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) în **Evanghelia după Matei (10:5)**:

„Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: «Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor!»”

Un lucru care arată situația actuală a creștinismului ca fiind o doctrină politeistă este faptul că majoritatea adeptilor săi îi adoră pe Isus și pe mama sa (Pacea fie asupra lor!), în loc să Îl

adore pe Allah Preaînaltul, în ciuda faptului că Isus (Pacea fie asupra sa!) a predicat monoteismul și adorarea numai a lui Allah Cel Atotputernic, Care spune:

„Și când va zice Allah (în Ziua de Apoi): «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?»», el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!» ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine (prin ridicarea la Cer), ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martorul tuturor lucrurilor! ~ De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești Al-‘Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakîm (Preaînțeleptul).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-118]

Creștinismul a împrumutat credințele religiilor anterioare, precum mithraismul din Persia, care a existat cu aproximativ șase secole înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!) și include o poveste foarte asemănătoare cu aceea a ultimei cine.

Putem observa, de asemenea, că acesta a împrumutat de la alte religii doctrina Trinității. De exemplu, în hinduism, divinitatea este alcătuită din trei persoane: Vișnu - „Susținătorul”, Shiva – „Distrușătorul” și Brahma – „Creatorul”, și este foarte probabil că au preluat de asemenea, credința răstignirii pentru ispășirea păcatelor, ascetismul, monahismul și condiția de a fi sărac pentru a intra în Împărăția Cerurilor.

Creștinismul include, de asemenea, unele doctrine budiste care au apărut cu cinci secole înainte de apariția lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!), existând o similitudine remarcabilă între

Buddha și Isus (Pacea fie asupra sa!) în ceea ce privește nașterea și mai multe episoade din viața lor, ceea ce ne face să credem că religia creștină a fost influențată de budism.

În plus, creștinismul prezintă o asemănare cu religia babiloniană, care descrie un episod al procesului împotriva lui Baal, zeul Soarelui, foarte asemănător celui prin care a trecut Isus (Pacea fie asupra sa!).

Toate acestea arată modificarea Evangheliei și introducerea multor doctrine păgâne în conținutul acesteia, ceea ce a făcut ca aceasta să își piardă esența din momentul în care ea i-a fost revelată lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

3. Hinduismul

Acesta este rezultatul unui lung proces istoric, a cărui origine este necunoscută, asemeni autorului textelor sale sacre, care sunt un amestec între filosofia indiană, Tora (Cartea sacră a evreilor) și Evanghelia (Cartea sacră a creștinilor).

Hinduismul conține credințe idolatre iraționale și incoerente, precum adorarea copacilor, a pietrelor și a maimuțelor, pe lângă venerarea în mod special a vacii. Vacile au statui care le sunt dedicate în temple, case și piețe, bucurându-se de drepturi pe care chiar și oamenii și-ar dori să le aibă, așa cum sunt libertatea de a hoinări pe oriunde doresc, interzicerea categorică de a le sacrifica sau de a le face vreun rău și îngroparea prin intermediul unui ritual religios în momentul morții.

Pe lângă credințele sale idolatre, hinduismul prezintă fenomenul castelor sociale, care sunt niște diviziuni stricte ale societății, ce promovează un tratament umilitor și discriminator, contrar drepturilor omului și justiției sociale.

Toate acestea ne arată în mod clar că această religie este departe de a fi o Revelație Divină.

4. Budismul

Aceasta este o filozofie care a dobândit caracter religios, prezentând un sistem moral și o ideologie bazate pe gândirea filosofică. Preceptele sale nu sunt considerate a fi o Revelație, ci reprezintă niște opinii și credințe, care sunt legate într-un fel de religie.

Budismul a apărut în India după hinduism, în secolul al V-lea î.Hr., fiind bazat pe gândirea fondatorului său, Siddhartha Gautama, cunoscut sub numele de Buddha (560-480 î.Hr.). Mai târziu, acesta s-a transformat într-o serie de credințe incoerente de natură politeistă. Budiștii cred că Buddha este fiul lui Dumnezeu, fiind salvatorul omenirii de durerile și necazurile ei și purtând greutatea tuturor păcatelor acesteia.

Într-una dintre relatările sale se spune că Buddha a intrat într-un templu, iar statuile din interiorul acestuia s-au prosternat înaintea lui. Din acest motiv, budiștii îi ridică statui lui Buddha în templele lor și li se roagă acestora.

Unele învățături budiste promovează anumite valori, așa cum sunt dragostea, toleranța, bunul comportament și caritatea, invită la ascetism, sobrietate și simplitate și avertizează împotriva acumulării de avere, a poftei sexuale și a lăcomiei. Cu toate acestea, ele promovează celibatul și alte lucruri care contrazic firea înnăscută cu care Allah Preaînaltul l-a creat pe om.

Budiștii recunosc că textele lor sacre nu sunt Revelații Divine, ci ele nu sunt nimic altceva decât fraze atribuite lui Buddha sau istorisiri ale faptelor sale relatate de către discipolii săi.

Din toate acestea, putem concluziona că budismul este o doctrină politeistă, care nu este de origine Divină, fiind un set

de opinii ale fondatorului și discipolilor săi, care au evoluat în timp, ajungând la starea actuală.

5. Sikhismul

Acesta nu reprezintă o religie în sine, fiind rezultatul mai multor mișcări reformiste influențate de islam care au avut drept scop împăcarea diferitelor religii și credințe din India, prin combinarea lor într-o singură credință. El a fost fondat de către un grup religios hindus la sfârșitul secolului al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea, căutând reconcilierea dintre hinduism și islam sub sloganul „*Nici hinduși, nici musulmani*”. Însă, această încercare nu a avut succes, ignoranța cu privire la islam și credințele lui făcându-i să eșueze, având în vedere că dacă ei ar fi cunoscut islamul ar fi știut că religia trebuie să provină dintr-o Revelație Divină și nu din eforturile umane de a amesteca diferite doctrine și religii pentru a le reconcilia și a crea o credință care să îi unească pe toți. Mai târziu, acesta a devenit un instrument în mâinile englezilor, care l-au folosit pentru a suprima rebeliunile care aveau drept scop expulzarea lor din India. Astfel, englezii au fost pilonul și sprijinul principal al sikhiștilor, cărora imperialismul britanic le-a oferit mari privilegii, ei reprezentând 20% din armata britanică.

Toate acestea arată că sikhismul reprezintă o mișcare reformistă nereușită, care a fost susținută de imperialismul britanic pentru a se consolida în India ca o putere colonială ce a înrobitorul poporul indian și a încercat să distrugă islamul. Este clar că adevărul nu poate fi amestecat cu falsitatea și monoteismul cu idolatria.

6. Islamul

Islamul a fost ultima Lege Divină, fiindu-i revelată ultimului Mesager al lui Allah Preaînaltul, Pecetea tuturor Profeților și

Mesagerilor (□). Acesta reprezintă ultima Revelație, după care nu va mai veni niciuna până în Ziua Judecății, deoarece religia a fost completată și perfecționată. Allah Preaînaltul spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Islamul este singura practică religioasă aprobată de către Allah Preaînaltul pentru omenire, iar El nu va accepta nicio alta de la ființele umane.

Islamul reprezintă o invitație la monoteism și la abandonarea idolatriei. Allah Preaînaltul spune:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor (asocierea de parteneri lui Allah este considerată a fi cea mai mare neleguire și cel mai mare păcat în islam).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72]

Islamul este o invitație la moralitate și la un bun comportament. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit neleguirile - atât pe cele văzute, cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul (s-a interpretat și ca însemnând „băuturile alcoolice”), nedreptățirea (altora) sau să-I faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți (în legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

Islamul este o invitație la a îndeplini fapte bune și a arăta bunătate față de ceilalți. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Înclinați-vă, prosternați-vă și adorați-L pe Domnul vostru și faceți bine! Poate că voi veți izbândi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:77]

Islamul este o invitație la evitarea faptelor rele și a răului comportament. Allah Preaînaltul spune:

„Păziți-vă de păcatul învederat, ca și de cel ascuns! Cei care dobândește păcatul vor primi răsplata pentru ceea ce au săvârșit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:120]

Islamul este o religie pentru întreaga omenire. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Căruia Îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:158]

Islamul este o îndurare pentru omenire, pe care acesta o scoate din întuneric pentru a o aduce la lumină, salvând-o de pedeapsă și suferință. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca o îndurare pentru lumi (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Islamul este religia libertății și a liberului arbitru. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Adevărul vine de la Domnul vostru (Adevărul este ceea ce mi-a revelat Allah Preaînaltul)! Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă (fiecare este liber să procedeze după cum voiește, Profetul având

datoria să transmită Mesajul și Allah urmând să ceară socoteală!» Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui (flăcări) îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor (din pricina setei), li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutura și cumplit sălaș (Iadul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:29]

Islamul este religia acțiunii și a perfecțiunii. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, Allah iubește ca atunci când faceți un lucru să îl faceți în cel mai bun mod cu putință.” (Al-Baihaqi în *Shu‘ab Al-Iman*, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

Islamul este religia cunoașterii. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman.” (Ibn Majah, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

Islamul este religia purității și a igienei. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâtelile (a se înțelege prin găteală atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie) voastre la toate locurile de rugăciune (păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul templului Ka‘bah în pielea goală; Allah interzice această practică și le poruncește oamenilor să-și acopere goliciunea; aceasta este o Poruncă adresată dreptcredincioșilor de a îmbrăca veșminte alese de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare)! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

Islamul este religia milei. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Arătați milă celor de pe Pământ pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” (At-Tirmidhi, clasificat sahih de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

Islamul este religia care asigură dreptatea pentru toți oamenii. Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește (prin ceea ce a revelat prin Coran) dreptatea, îndeplinirea faptei bune (răsplătind binele cu un bine și mai mare și iertând răul) și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte (de Sfaturile și Poruncile lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

Islamul este religia toleranței și a despovărării. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

Islamul este religia care protejează ființele umane, evitând distrugerea lor. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț (legal), cu bună învoială între voi! Și nu vă ucideți voi înșivă (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

Islamul este religia care protejează trupurile oamenilor prin purificare și igienă. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se purifică.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:222]

Islamul este religia care protejează sănătatea interioară prin evitarea exagerărilor în ceea ce privește mâncarea și băutura. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

Islamul este religia care protejează mediul înconjurător. Allah Preaînaltul spune:

„Nu faceți stricăciune pe Pământ, după buna lui întocmire (după ce Allah l-a creat și l-a rânduit astfel încât să fie potrivit pentru toate făpturile sale), ci chemați-L pe El cu frică și nădejde (cu frică de Pedepsa Lui și cu nădejde în Răsplata Lui), căci Îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:56]

Islamul este religia care protejează animalele și îndeamnă la tratarea cu bunătate a acestora. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«În vreme ce un om se afla (mergând) pe drum, setea lui s-a întetit și (când) a găsit o fântână, a coborât în ea, a băut apă și (apoi) a ieșit. Când (a dat să plece), a văzut un câine care gâfâia și lungea noroiul din cauza setei excesive. Omul și-a spus: „Cu adevărat, acest câine suferă de sete așa cum am suferit și eu.” Și a coborât el (din nou) în fântână, și-a umplut încălțăminte cu apă și i-a dat să bea câinelui. Allah a apreciat fapta sa și l-a recompensat cu iertarea păcatelor lui.» (Cei care ascultau) au spus: «O, Mesager al lui Allah, vom fi recompensați chiar și pentru tratamentul bun arătat față de animale?» (Profetul – ﷺ) a spus: «Da, este o răsplată pentru orice lucru bun pe care îl faceți oricărei ființe vii.»» (Al-Bukhari și Muslim)

Islamul este religia dreptății și a corectitudinii. Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește (prin ceea ce a revelat prin Coran) dreptatea, îndeplinirea faptei bune (răsplătind binele cu un bine și mai mare și iertând răul) și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte (de Sfaturile și Poruncile lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

Islamul este religia egalității între oameni. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„O, voi, oameni, Domnul vostru este Unul și tatăl vostru este unul! Niciun arab nu este superior în fața unui nearab și niciun nearab nu este superior în fața unui arab și nicio persoană de culoare neagră nu este superioară în fața unei persoane de culoare albă și nicio persoană de culoare albă nu este superioară în fața uneia de culoare neagră, decât în ceea ce privește *taqwa* (evlavia și conștiința de Allah).” (Ahmad)

Atunci când vine vorba de situația oamenilor în viața lumească, Allah Preaînaltul i-a făcut diferiți în ceea ce privește capacitățile și bunurile lor, făcându-i pe unii bogați și pe alții săraci. Allah Preaînaltul spune:

„Allah i-a pus pe unii dintre voi înaintea altora în privința celor necesare viețuirii (diferiți în ceea ce privește bunurile pe care le posedăți). Însă cei care au fost aleși (să aibă parte de bogăție mai mare) nu dau din partea lor celor asupra cărora au deplină stăpânire, așa fel ca să fie întru aceasta deopotrivă (stăpânii nu dau din averea lor robilor pentru a fi egali unii cu alții; versetul este dat ca pildă aceluia care i-au făcut lui Allah asociați; dacă oamenii nu sunt egali ei între ei, cum ați putea atunci să-i faceți pe robii Săi asociați ai lui Allah?). Oare tăgăduiesc ei Binefacerile lui Allah (și-i fac Lui asociați, când El a fost generos cu ei)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:71]

În același fel, unii oameni sunt sănătoși și alții bolnavi, unii mai înalți și alții mai scunzi etc. Allah Preaînaltul spune:

„Oare ei împart Îndurarea (aici *Profeția*) Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru ca unii dintre ei să-i pună pe alții să lucreze. Iar Îndurarea Domnului tău este mai bună decât ceea ce adună ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:32]

Unii oameni sunt sterili și alții fertili, unii sunt bărbați și alții sunt femei. Allah Preaînaltul creează ceea ce dorește și în modul în care dorește prin Înțelepciunea Sa. El, Cel Atotputernic, spune:

„A lui Allah este Stăpânirea Cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copile cui voiește și dăruiește El băieți cui voiește, ~ Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este *‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Qadīr (Cu Putere peste toate).*” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:49-50]

Trebuie precizat faptul că toate sectele și doctrinele, în afară de islam, sunt sprijinite în mod direct sau indirect de către sistemul sionist internațional, care vede islamul ca pe o amenințare reală pentru ambițiile și speranțele lui de a domina omenirea și bogăția planetei. Acest sistem depune toate eforturile pentru a dezvolta noi doctrine și secte care integrează noi fuziuni, conciliatorism, loialitate și renunțarea la moralitate, aceasta fiind o situație inacceptabilă pentru orice om liber și civilizată. Toate acestea sunt făcute din teama provocată de unirea omenirii sub adevărata religie, care expune adevărul și respinge falsitatea, punându-l pe musulman împotriva asupritorului și a colonizatorului care îi fură bogăția și dorește să îl facă să adore creația în locul Creatorului.

Întoarcerea la origini

Încă avem șansa de a ne întoarce la religia iubită de către Allah Preaînaltul și Preaslăvitul ca formă de adorare. Este vorba despre islam, iar oportunitatea pe care o avem astăzi o putem pierde mâine. În ciuda faptului că circumstanțele ne sunt favorabile acum, poate că pe viitor nu vor mai fi, deși ne vom dori acest lucru. Allah Preaînaltul spune:

„Însă iertarea nu este pentru aceia care săvârșesc fapte rele până în clipa când moartea se ivește la unul dintre ei și atunci el strigă: «M-am căit acum!», și nici pentru aceia care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:18]

Allah Preaînaltul ne informează cu privire la cazul necredinciosului care, atunci când moare și adevărul îi este revelat, își dă seama că Profetii (Pacea fie asupra lor!) au avut dreptate și că religia pe care a urmat-o era falsă. Atunci își regretă neglijența, însă ușile căinței și ale întoarcerii la Allah Preaînaltul îi vor fi închise în acel moment. El își va dori să se întoarcă la viață pentru a fi un credincios, însă va fi prea târziu. Allah Cel Atotputernic spune:

„Abia când vine moartea la unul dintre ei, zice el: «Domnul meu, adu-mă pe mine înapoi (pe Pământ, dându-mi viață din nou) ~ Pentru ca eu să fac bine în cele pe care le-am lăsat!» «Nicidecum!» (Acesta este răspunsul așteptat al lui Allah pentru acela care cere să se întoarcă la viață) ***Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti (fără să-i fie de nici un folos). Iar în urma lor (în urma morților) este o despărțire (Barzakh este o barieră, un obstacol, iar aici este lumea care separă ceasul morții de ceasul învierii, și care nu mai permite întoarcerea înapoi a celor care au murit) până în Ziua când vor fi sculați***

(din morți).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:99-100]

Nobilul Coran ne clarifică acest lucru relatând istoria lui Faraon, care a depășit limitele spunând: „*Eu sunt domnul vostru cel preaînalt!*”, însă atunci când a văzut realitatea și a avut credință, era prea târziu și credința lui nu l-a ajutat cu nimic, murind înecat de către Allah Preaînaltul împreună cu armata lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare (am despărțit apele mării, încât ei să poată merge pe uscat, pentru a scăpa de Faraon și de neamul său). Și i-au urmărit pe ei Faraon și oștenii săi ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul (după ce Allah a adus apele mării la loc) a zis (Faraon, voind să fie mântuit de înec): «Eu cred că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Cel în care cred fiii lui Israel și eu sunt (acum) printre cei supuși (musulmani)!» ~ (Allah a zis): «Acum (crezi și te supui, pentru a scăpa de înec)?! După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?! ~ Astăzi te mântuim Noi, cu trupul tău (salvăm trupul tău, dar fără suflet), pentru ca să fii un semn (pildă) pentru cei (care vor veni) în urma ta (dintre neamurile de necredincioși)!» Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de Semnele Noastre (nu cugetă la ele și nu le iau drept pildă)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:90-92]

Această chestiune este gravă și merită toată atenția noastră, fiind vorba aici despre fericirea veșnică și lipsită de suferințe din Paradis sau nefericirea veșnică din Iad, care este cea mai rea destinație. Allah Preaînaltul spune:

„Ei în Gheena vor avea culcuș, iar deasupra lor (vor fi) acoperăminte (tot de foc). Astfel îi răsplătim Noi pe cei nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:41]

Cel Care v-a creat se bucură de căința dumneavoastră și de întoarcerea la El, Preaînaltul. Cât de Prea Măreț este Creatorul nostru, care ne dorește binele, după cum a spus Profetul Său (□):

„Allah se bucură atât de mult de căința uneia dintre creaturile Sale atunci când aceasta se întoarce la El la fel cum se bucură un om atunci când își regăsește cămila încărcată cu provizii, care dispăruse și îl lăsase singur în deșert, fără nicio speranță. El ajunge lângă un copac, de care se reazămă, așteptându-și parcă moartea, fără nicio speranță în găsirea cămilei. Într-un moment de disperare, aceasta apare din senin. Așadar, el o apucă de căpăstru și, plângând de bucurie, spune: «O, Domnul meu, Tu ești servitorul meu și Eu sunt stăpânul Tău!» Greșeala lui e cauzată de intensitatea bucuriei sale.” (Muslim)

Cât de mare este Îndurarea Creatorului nostru, Care Își dorește să reverse Mila Lui asupra noastră și să fim fericiți, după cum a spus Profetul Mohammed (□):

„Există o sută (de părți) ale Milei lui Allah și, dintre acestea, El a pogorât o parte asupra djinnilor, a oamenilor și a insectelor și datorită acesteia (această parte) ei se iubesc unii pe alții, arată bunătate unii față de alții și chiar și fiara își tratează puiul cu afecțiune, iar Allah a reținut nouăzeci și nouă de părți ale Milei, cu care îi va trata pe robii Săi în Ziua Învierii.” (Muslim)

În continuare, vă invit să citiți următoarele versete din Nobilul Coran, pentru a afla care este răsplata măreață pe care o veți primi de la Creatorul dumneavoastră, Care vă va ierta toate păcatele, acestea fiind transformate în fapte bune atunci când veți reveni la religia originală, care este islamul, și la credința în ultima Lege Divină revelată. Ați mai auzit vreodată de o asemenea generozitate? Într-adevăr, cel care ratează o asemenea binecuvântarea este pierdut.

1. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (nu-I fac lui Allah niciun asociat) și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsa pentru ele) ~ Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit, ~ Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător) (cu cei care se căiesc, cred și săvârșesc fapte bune) ~ Iar acela care se căiește și săvârșește fapte bune se întoarce la Allah ispășit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68-71]

2. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed) acelora care nu cred (aici sunt avuți în vedere Abu Sufyan și sprijinatorii săi) că, dacă se vor opri (de la necredință și de la lupta împotriva Profetului), li se va ierta ceea ce a trecut (necredința și păcatele lor trecute), dar dacă se vor întoarce ei, (atunci vor fi pedepsiți), după pilda celor de dinainte (vor fi nimiciți de către Allah, așa cum au fost nimiciți și cei care s-au opus Profetilor anteriori)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:38]

3. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică (păcat mare) sau au fost nedreți cu propriile lor suflete (prin săvârșirea de păcate), își aduc aminte de (Măreția lui) Allah și cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah?! - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:135]

4. Allah Cel Atotputernic spune:

„Însă Allah primește doar căința acelor care săvârșesc răul întru neștiința, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este ‘*Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient) (și) *Hakīm* (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:17]

5. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Allah voiește să vă ierte pe voi, în vreme ce aceia care urmează poftele lor râvnesc ca voi să vă abateți cât mai mult (de la El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:27]

6. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și ei îți cer să grăbești răul înaintea binelui, când înaintea lor au fost pilde (pedepse pentru neamurile nimicite înaintea lor). Domnul tău este Cel cu iertarea pentru oameni, în pofida nelegiurii lor. Și Domnul tău este aspru la pedeapsă (pentru cel care o merită și pentru acela care voiește El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:6]

7. Allah Cel Atotputernic spune:

„Eu sunt Iertător cu acela care se căiește (pentru necredința, idolatria, păcatele sau ipocrizia sa), crede și îndeplinește fapte bune și apoi se lasă călăuzit pe calea cea bună.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:82]

8. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Și nu este niciun păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșală (prin faptul că voi îi chemați după numele tatălui lor), ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință. Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:5]

9. Allah Cel Atotputernic spune:

„Dacă voi faceți bine pe față sau într-ascuns sau dacă ierțați o faptă rea, Allah este ‘*Afūw* (Preai Iertător) (și) *Qadīr* (Cu Putere peste toate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:149]

Allah Cel Atotputernic spune într-un *hadith Qudsi*:

„O, fiu al lui Adam! Atât timp cât Mă vei implora și vei spera la Iertarea Mea, Eu îți voi ierta orice. O, fiu al lui Adam! Chiar dacă păcatele tale ar ajunge până la Cer, dacă Îmi vei cere iertare pentru ele, Eu te voi ierta indiferent de ce ai făcut. O, fiu al lui Adam! Dacă vii la mine cu păcate cât pentru a umple Pământul, fără a Îmi asocia nimic în adorare, Eu îți voi acorda tot atâta iertare.” (Ahmad și At-Tirmidhi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *As-Sahihah*)

Profetul Mohammed (□) a spus:

„Știu cine este ultimul dintre locuitorii Paradisului care va intra în el și cine este ultimul dintre locuitorii Iadului care va ieși din el. El este un om care va fi adus în Ziua Judecării și se va spune: «Prezentați-i păcatele sale minore și ascundeți-le pe cele majore.» Atunci, îi vor fi arătate păcatele sale minore și i se va spune: «În ziua cutare și cutare ai făcut cutare și cutare, iar în ziua cutare și cutare ai făcut cutare și cutare.» El va spune: «Da.» El nu va putea nega nimic, temându-se că îi vor fi prezentate păcatele majore. I se va spune: «Pentru fiecare faptă rea vei avea o faptă bună.» El va spune: «Domnul meu, am comis lucruri pe care nu le-am văzut aici.»” Relatorului a adăugat: „L-am văzut pe Mesagerul lui Allah (□) răsând până când i s-au văzut dinții din față.” (Muslim)

Lucruri la care să medităm

Din punctul de vedere al islamului, toate religiile au rătăcit de la Calea cea Dreaptă fie din cauza prezenței politeismului și a idolatriei în învățăturile lor, fie din cauza faptului că acestea nu sunt de origine Divină, ci sunt invenții ale oamenilor pentru satisfacerea nevoii lor naturale de a avea o practică religioasă, însă ei nu au avut succes în căutarea adevărului.

Principalele Revelații Divine [despre care avem cunoștință] sunt trei: Tora, Evanghelia și Coranul, acesta din urmă fiind Legea care i-a fost revelată lui Mohammed (ﷺ). Din păcate, Tora și Evanghelia au fost modificate și astăzi nu avem acces la forma lor originală. Volumele disponibile în zilele noastre nu sunt versiunile autentice ale acestor Cărți, ci ele au suferit modificări și adăugiri de texturi care invită la politeism și dau dovadă de lipsă de respect față de Allah Preaînaltul. Toate cele descrise aici pot fi găsite în cărțile de specialitate, care conțin detalii pentru cei care doresc să își continue investigația.

Cititorul acestei cărți este rugat să își judece practica religioasă prin prisma logicii... Este logic să adorăm niște idoli care nu își pot cauza nici binele și nici răul, nici măcar lor înșiși? Este logic să adorăm creaturi asemeni nouă, care nu au puterea de a da viață, moarte sau de a îi învia pe alții? Este logic să neglijăm adorarea Creatorului preferând să le adorăm pe unele dintre creaturile Sale, care nu au capacitatea de a ne ajuta și salva de pericole? Este logic să adorăm ființe umane asemeni nouă, care nu creează nimic, ci au fost ele însele create?

- Adorarea în islam este un drept exclusiv al Creatorului și niciuna dintre creaturi nu are dreptul la aceasta. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă (adorăți-Mă) și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă

adore vor intra în Gheena umiliți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

- Adorarea în islam este o chestiune directă între Allah Preaînaltul și robii Săi, fără intermediari sau mijlocitori. Allah Cel Atotputernic spune:

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor (din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah) în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.» Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor (și nu-l conduce pe el către izbăvire).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:3]

Unele versete la care trebuie să mediteze cei care adoră pe altcineva în afară de Allah Preaînaltul

- Allah Preaînaltul a clarificat faptul că toate ființele care sunt adorate de oameni Îi sunt inferioare Lui în toate privințele:

„Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care sunt creați (sunt creați de către cei care îi adoră), care nu-și pot aduce lor înșși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:3]

- Allah Preaînaltul a clarificat faptul că toate ființele care sunt adorate în afară de El nu au nicio putere:

„Dacă tu îi întrebi cine a creat Cerurile și Pământul, ei vor răspunde: «Allah!» Spune (o, Mohammed): «Îi vedeți voi (spuneți-mi mie) pe aceia pe care-i invocați, afară de Allah? Dacă Allah îmi voiește mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi voiește o îndurare, pot ei să împiedice Îndurarea Lui?» Spune (o, Mohammed): «Allah îmi este de ajuns și în El se încred aceia care se încred (pentru toate

treburile lor și nu împotriva altcuiva)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:38]

- Allah Preaînaltul a clarificat faptul că toate ființele adorate îi vor renega pe cei care le-au adorat în Ziua Învierii:

„Și cine este mai rătăcit decât acela care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora! ~ Iar când oamenii vor fi adunați (pentru judecată), ei (zeii lor) le vor fi dușmani și vor tăgădui adorația lor (se vor debarasa de ei, tăgăduind că le-ar fi cerut să se închine lor sau ar fi știut acest lucru).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:5-6]

Cei care adoră focul, copacii, vacile sau pietrele etc. ar trebui să mediteze la Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic:

„Au ei, oare, picioare cu care să meargă? Sau au ei mâini cu care să lovească? Sau au ei ochi cu care să vadă? Sau au ei urechi cu care să audă? Spune (o, Mohammed): «Chemați-i pe asociații voștri și apoi folosiți viclenia împotriva mea și nu-mi dați nici un răgaz!» ~ Ocrotitorul meu este Allah Cel care a pogorât Cartea (Coranul) și El ia asupra Sa (ocrotirea) celor evlavioși (îi ajută și nu-i părăsește).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:195-196]

Cei care înconjoară, imploră sau adoră morții din morminte și mausolee ar trebui să mediteze la Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic:

„Și nu chema (nu adora) în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos (nici în această viață, nici în Viața de Apoi) și nici spre stricăciune (dacă nu-l adori), căci de vei face (aceasta) (de-l vei adora), vei fi (tu) dintre cei nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:106]

Cei care își urmează poftele și dorințele, declarând a fi permis ceea ce iubesc și nepermis ceea ce urăsc ar trebui să mediteze la Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic:

„Iar de nu-ți vor răspunde (aducând această Carte sau urmându-le pe cele două existente), să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Allah nu îi călăuzește pe az-zalimin (adică cei nedrești, răufăcătorii, politeiștii, cei care nu cred în Allah și în Unicitatea Sa).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:50]

Trebuie menționat faptul că toți idoli care au fost adorați îi vor renege pe adoratorii lor și pe cei care i-au luat drept aliați în locul lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Dar sunt printre oameni (și unii) care Îi fac în afară de Allah semeni (dintre idoli sau dintre căpeteniile lor) pe care îi iubesc asemenea iubirii pentru Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă ar vedea cei care sunt nelegiuți, când văd chinurile (în Ziua de Apoi), că puterea este a lui Allah toată și că Allah este aspru în osânda Lui! ~ Atunci când cei care sunt urmați se vor lepăda de aceia care urmează și vor vedea osânda și se vor rupe legăturile între ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:165-166]

Allah Preaînaltul relatează în Nobilul Coran povestea lui Avraam (Pacea fie asupra sa!) și a lui Nimrod, tiranul care pretindea divinitatea, spunând că avea puterea de a le da viață morților. Profetul lui Allah, Avraam (Pacea fie asupra sa!), a menținut o discuție rațională cu el pentru a dovedi falsitatea pretinderilor sale, cerându-i să facă lucruri pe care numai Divinitatea care Își controlează creaturile le poate face. Astfel, el (Pacea fie asupra sa!) i-a cerut să facă Soarele să răsară de la Apus în loc de Răsărit. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu Existența Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânia (Nimrod, după unii comentatori; aluzie la faptul că, devenind rege, el a socotit că este atotputernic și, în consecință, a tăgăduit Existența lui Allah)? Și Avraam a zis:

«Domnul meu este cel care dă viață și ia viața.» Și el i-a răspuns: «Și eu pot să dau viața și să iau viața!» Atunci Avraam a zis: «Allah face ca Soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!» Cel care nu credea a rămas descumpănit, căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:258]

Același a fost cazul cu Moise (Pacea fie asupra sa!) și Faraon, care pretindea că ar fi un zeu. Moise (Pacea fie asupra sa!) a menținut o discuție rațională cu el pentru a dovedi falsitatea pretinderilor sale și a-l expune în fața adeptilor săi, cerându-i să facă astrele să răsară de la Apus. Allah Preaînaltul spune:

„Faraon a întrebat: «Și ce este Stăpânul lumilor?» ~ (Moise) I-a răspuns: «Este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!» ~ (Faraon) Le-a zis celor din jurul său: «Voi nu auziți (această știre ciudată despre Allah cel Unic)?» ~ (Moise) A continuat: «Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi!» ~ (Faraon) A zis: «Mesagerul care v-a fost trimis este nebun (întrucât el cheamă la credința în Allah Cel Unic, spre deosebire de părinții și strămoșii noștri, care au crezut în mai mulți dumnezei)!» ~ Și (Moise) a adăugat: «Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:23-28]

Toate acestea au drept scop realizarea faptului că Singura Divinitate care merită să fie adorată fără a Îi fi asociat niciun partener este Allah Preaînaltul. Activează-ți natura rațională, care caută în mod instinctiv eliberarea de supunerea față de creaturi și care va trage fără îndoială concluzia că adorarea oricui altcuiva în afară de Allah este o greșeală evidentă.

Înainte să fie prea târziu

Vă invit să meditam folosindu-ne criteriul sănătos și natural la ceea ce trăim astăzi. Viața este prea scurtă ca să o irosim făcând lucruri care nu ne aduc niciun fel de beneficiu. Allah Preaînaltul spune:

„Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă (aparență frumoasă), goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. (Aceasta) este asemenea unei ploi, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se veștejește și o vezi îngălbenită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru (pentru cei care nu l-au arătat supunere lui Allah) și iertare de la Allah și mulțumire (pentru aceia care l-au arătat lui Allah supunere). Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:20]

Acest lucru nu înseamnă să ne comportăm asemeni unor asceți, izolându-ne în această viața lumească, deoarece Allah Preaînaltul ne-a interzis acest lucru spunând:

„Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică (Paradisul)! Și nu uita partea ta din această viață (acest verset îi invită pe dreptcredincioși să ia din viață ceea ce este bun și ceea ce îi înalță, fără a manifesta o pietate exagerată)! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:77]

Allah Preaînaltul ne-a binecuvântat cu rațiunea pentru ca noi să o folosim în beneficiul nostru, atât pentru această viață lumească, cât și pentru Viața de Apoi. Din păcate, mulți oameni

o folosesc în beneficiul lor lumesc, chiar dacă aceasta înseamnă prejudicierea altora. Allah Preaînaltul spune cu privire la ei:

„Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi (ei cunosc lucrurile din această viață, dar nu știu lucrurile legate de Viața de Apoi)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:7]

Cel care este ager și inteligent își folosește intelectul pentru a obține beneficiul lumesc și cel spiritual în același timp. O astfel de persoană atinge fericirea în această viață, profitând de tot ceea ce Allah Preaînaltul a creat spre beneficiul său pământesc și știind ce anume o apropie de Domnul său, pentru a fi pregătită pentru ceea ce urmează după moarte.

Omul trebuie să se gândească și să mediteze la această viață și la religia pe care o urmează, aceasta fiind o chestiune importantă care nu permite ca o persoană rațională să își sacrifice viitorul urmând o religie modificată și irațională. Astfel, oamenii pot discerne între adevăr și falsitate cu ajutorul intelectului care le-a fost dat. Allah Cel Atotputernic ne-a dat acest dar măreț, care este criteriul pentru a gândi și nu pentru a urma orbește.

Din păcate, mulți oameni urmează această cale din urmă, deoarece constată că părinții și bunicii lor au urmat o anumită religie sau credință, și ei o urmează ca o moștenire de la strămoșii lor. În India, spre exemplu, există unele învățături religioase sau spirituale care sunt o jignire la adresa unei minți raționale, așa cum este adorarea șobolanilor, a găinilor, a vacilor și chiar a pietrelor, ceea ce l-a determinat pe învățat să exclame: „În India, se adoră orice în afară de Allah.”, făcând referire la diferitele religii care există în afară de islam și care sunt rezultatul practicii orbești a unei religii fără a o analiza. Allah Preaînaltul descrie acest tip de atitudine, muștrându-i pe cei care o practică și spunându-le că aceasta nu le va aduce niciun fel de beneficiu:

„Când li se spune: «Veniți la ceea ce a pogorât Allah și la Trimis!», ei zic: «Pentru noi sunt de ajuns cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» Dar dacă părinții lor nu știu nimic și nu erau călăuziți (pe Calea cea Dreaptă)?»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:104]

Să nu vă gândiți că scopul cuvintelor mele este acela de a insulta sau ironiza convingerile altora, acest lucru fiind strict interzis în Nobilul Coran:

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah (idolii pe care-i adoră păgânii), ca să nu-L ocărăscă ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere! Astfel am împodobit Noi (în ochii) fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea (la Învierea ce va urma morții) lor și El le va vesti despre ceea ce au făcut ei (în timpul vieții, și îi va pedepsi).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:108]

Mai degrabă, îmi doresc să cunoașteți religia cea adevărată și răspândirea binelui și a păcii. Mă tem pentru oameni. Mă tem că vor avea parte de un final dureros, care este ceea ce îi așteaptă pe cei care mor adorând pe altcineva în afară de Allah Preaînaltul și urmând o altă Lege în afară de cea care i-a fost revelată lui Mohammed (□) și care a fost aleasă de către Allah Cel Atotputernic pentru oameni. Din aceste motive, eu spun aceste lucruri.

Pentru a ajunge la adevăr, îmi doresc să vă folosiți rațiunea pentru a analiza tot ceea ce vă înconjoară. Meditați la Împărăția Cerurilor și a Pământului și la tot ceea ce Allah Preaînaltul a creat între ele. Allah Preaînaltul spune:

„Cei care Îl pomenesc pe Allah, stând (în picioare), șezând (jos) sau pe o parte (adică în toate situațiile) și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, (zicând): «Domnul nostru, nu ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe

noi de chinul Focului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:191]

Allah Preaînaltul spune în mod clar că nu a creat Universul în zadar sau dintr-un capriciu:

„Și nu am făcut Noi Cerurile și Pământul și cele ce se află între ele jucându-Ne (în deșert). ~ Nu le-am făcut Noi decât într-un adevăr, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 44:38-39]

Adevărul este că ființele umane nu au fost create fără niciun scop, fără a li se porunci sau interzice, fără a fi răsplătite sau pedepsite. Allah Cel Atotputernic spune:

„Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost (în joacă sau în deșert, fără înțelepciune) și că nu vă veți întoarce la Noi (pentru răsplată)? ~ Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Stăpânul Tronului cel nobil!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:115-116]

Este firesc ca ființele umane să caute ceea ce este mai bun și mai benefic în chestiunile lor lumești, precum mâncarea, băutura, îmbrăcămintea și alte plăceri ale vieții care le fac fericite. Același lucru ar trebui să fie aplicat și în ceea ce privește credința și practica religioasă, ea trebuind să caute cea mai bună religie, care nu conține contradicții și nu contrazice firea înnăscută a omului sau logica, una în care să își găsească fericirea și liniștea sufletească.

În această broșură, îl invit pe cititor să studieze islamul, ultima religie revelată, religia monoteismului, care nu contrazice firea înnăscută a omului sau logica, religia pe care Allah Preaînaltul și Preaslăvitul a ales-o pentru omenire.

Nu va trebui decât să îți eliberezi puțin mintea, stimat cititor, lăsând în urmă poftele și dorințele lumești sau fanatismul

religios, cu ajutorul lui Allah. Trebuie să investighezi din surse de încredere și să consulți învățații care studiază religia cu intenția sinceră de a căuta Mulțumirea lui Allah Preaînaltul și de a îți salva semenii de pedeapsa Focului. Aveți grijă cu cei care au făcut din religie și practica religioasă un mijloc de a-și câștiga existența! Allah Preaînaltul spune:

„Cei care ascund ceea ce a revelat Allah din Scriptură și obțin prin această (*ascundere*) un preț de nimic, aceia nu înghit în burțile lor decât focul. Și Allah nu le va vorbi în Ziua Învierii și nu-i va curăți (*de păcate*) și ei vor avea (*parte de*) chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:174]

Străduiți-vă să Îl căutați pe Allah și adevărul în interiorul dumneavoastră și veți descoperi că Allah Preaînaltul vă este alături, călăuzindu-vă și orientându-vă. Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar pe aceia care luptă pentru Noi (*se luptă cu sufletele lor, cu poftetele, cu Șeytan și cu dușmanii religiei Noastre*) îi vom călăuzi Noi pe căile Noastre (*pe căile pe care pot să ajungă la Noi*), căci Allah este cu cei credincioși care fac bine (*și îi ajută pe ei*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:69]

O alegere dificilă

Schimbarea religiei este una dintre cele mai dificile decizii din viața unei persoane, deoarece, în interiorul său, binele luptă împotriva răului, iar ea se întrebă dacă să aparțină unei noi identități sau nu. Cu toate acestea, ea este o decizie care merită orice sacrificiu. Allah Preaînaltul spune:

„Și în Ziua când vor fi aduși la Foc aceia care nu au crezut, (li se va zice lor): «Oare nu este acesta adevărul?» Vor zice ei: «Ba da, (jurăm) pe Domnul nostru!» (Allah) Va zice: «Gustați chinul pentru ceea ce ați tăgăduit!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:34]

Trebuie menționat faptul că există doar două căi: una care duce spre Paradis și presupune credința în Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), și una care duce spre Iad și presupune urmarea dorințelor și a poftelor. Cazul nostru este asemeni celui al unui om care se află la o răscruce de drumuri și nu știe ce cale să aleagă, până când vine o altă persoană care cunoaște calea cea dreaptă și i-o arată. Această persoană este Mesagerul lui Allah (□).

Ce situație dificilă va trăi ateul sau persoana care Îl adoră pe Allah fără a urma religia Sa adevărată, cu care au venit Mesagerii Săi (Pacea fie asupra sa!), atunci când va descoperi adevărul care face ca tinerii să albească și provoacă avortul femeii însărcinate! Allah Cel Atotputernic spune:

„Oare așteaptă ei altceva decât împlinirea ei (împlinirea celor prescrise în Coran referitor la Înviere, judecată și răsplată)? În ziua când va veni împlinirea ei, vor zice aceia care mai înainte au uitat-o: «Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul. Oare avea-vom noi mijlocitori care să intervină pentru noi? Sau putea-vom noi să fim readuși (pe Pământ), pentru ca să împlinim alte (fapte) decât cele pe

care le-am săvârșit?» Ei și-au pierdut, neîndoielnic, sufletele și i-au părăsit pe ei cele pe care le-au născocit.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:53]

În acel moment, el își va dori să își poată răscumpăra sufletul cu tot ce avea mai bun pe lume. Allah Preaînaltul spune:

„Ei îi văd pe ei (adică fiecare-și va vedea prietenul, fratele, tatăl, copiii și familia, însă nici nu își vor vorbi și nici nu vor cere ajutorul unul de la celălalt, din moment ce niciunul dintre ei nu îl poate ajuta pe celălalt). Al-mujrim (nelegiuitul, păcătosul, necredinciosul) va vrea să se răscumpere de pedeapsa din Ziua aceea cu copiii săi, ~ Și cu soția sa și cu fratele său, ~ Și cu neamul său care l-a adăpostit, ~ Și cu toți cei care se află pe Pământ, astfel încât să îl poată salva. ~ Ba nu (aceasta nu este așa cum dorești tu, o, necredinciosule)! Cu adevărat, va fi Focul aprins (Iadul), ~ Cel care-i va smulge cu violență (arzând complet) pielea de pe cap, corp și membre! ~ Chemându-l pe cel care a întors spatele (de la credință) și s-a îndepărtat (de la supunerea față de Allah și de Mesagerul Său) [adică Iadul va chema: «O, mushrik (o, politeistule, necredinciosule în Unicitatea lui Allah)! O, kāfir (o, cel care nu crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua Învierii și în Predestinarea Divină)!»].”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 70:11-17]

Fiecare dintre noi știe că există binele și răul și poate distinge între acestea prin intermediul intelectului cu care l-a înzestrat Allah Preaînaltul. Toate Legile Divine revelate poruncesc binele și interzic răul. Toți oamenii sunt frați în ceea ce privește umanitatea, uniți de descendența dintr-un tată și o mamă. Așadar, ne dorim să fim uniți într-o singură religie, islamul, care a fost religia tuturor Profeților și Mesagerilor lui Allah (Pacea fie asupra lor!). Trebuie să urmăm cu toții ultima Lege revelată de către Allah Cel Atotputernic și să abandonăm toți idoli inventați, care nu au dreptul de a fi adorați, și trebuie, de

asemenea, să evităm divinizarea oamenilor, întorcându-ne la adorarea numai a lui Allah Preaînaltul, fără a Îi atribui niciun partener în adorare.

Concluzii

Fii sigur că este posibil ca ființele umane să trăiască în pace pe acest Pământ, bucurându-se de o viață bună și de pace sufletească, cu o inimă curată și iubire reciprocă. Acest lucru se va întâmpla atunci când oamenii vor împărtăși religia adevărată prin care Allah Preaînaltul le promite oamenilor egalitatea, indiferent de culoarea, limba sau rasa lor, prin care Allah Preaînaltul le garantează libertatea, având în vedere că ei nu se pot înrobi unul pe altul, iar cel mai mare trebuie să arate milă față de cel mai mic. Așadar, putem trăi într-o lume în care cel înțelept este distins și respectat, în care nimeni nu este nedrept față de aproapele său, în care cei slabi sunt puternici până când își primesc drepturile, iar cei puternici sunt slabi până când le returnează drepturile celorlalți, o lume în care promisiunile sunt respectate și crimele sunt din ce în ce mai puține, în care sunt respectate drepturile și sunt prezervate viața, averea și onoarea oamenilor, o lume în care oamenii se străduiesc să facă bine, să invite la a îndeplini fapte bune și să interzică faptele rele, astfel încât viața să revină pe făgașul corect și oamenii să poată trăi în condiții de siguranță.

Aceasta este doar o parte din ceea ce înseamnă religia adevărată, însă, după cum am menționat mai sus, sionismul internațional se străduiește să îi țină pe oameni departe de această religie prin intermediul mass-mediei, acuzând islamul de faptul că este o religie violentă și înapoiată și de încălcarea drepturilor omului. Ei fac aceasta deoarece știu că supraviețuirea sistemului lor depinde de încetinirea creșterii islamului, apariția și expansiunea acestuia reprezentând o amenințare pentru ei. Singura soluție pe care o au pentru a evita aceasta este denigrarea imaginii islamului în lume. Ei sunt asemeni celui care încearcă să acopere Soarele cu un deget, însă

adevărul strălucește mereu și minciuna nu rămâne pentru totdeauna, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Voiesc ei să stingă cu gurile lor Lumina lui Allah (*islamul, care demonstrează Unicitatea lui Allah*), însă Allah nu voiește alta decât să desăvârșească Lumina Sa, chiar dacă necredincioșii urăsc (*aceasta*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:32]

Folosiți-vă intelectul pentru a raționa și nu lăsați pe nimeni să decidă în locul dumneavoastră, luați-vă propriile decizii și nu vă lăsați înșelați. În trecut, înainte de progresul științei și al cunoașterii, oamenii dădeau vina pe ignoranță, însă astăzi ei nu mai au această scuză, având accesul la informație. De fapt, lumea a devenit asemeni unui sat datorită mass-mediei.

Este o decizie grea, însă merită să vă opriți pentru un moment pentru a reflecta, deoarece adevărata religie a lui Allah Preaînaltul va dăinui până în Ziua Judecății. Unii oameni aderă la islam, cred în el și îi invită și pe alții să creadă. Acesta este semnul distinctiv al unei persoane civilizate: ea caută să facă bine și să evite răul. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care l-a Trimis pe Trimisul Său cu buna călăuzire (*cu Coranul*) și cu religia Adevărului (*islamul*), pentru ca ea să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, chiar dacă politeiștii urăsc (*aceasta*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:33]

Mă rog lui Allah Preaînaltul să vă călăuzească inima, să vă lumineze calea și să vă conducă spre adevăr. Toată lauda I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările fie asupra Profetului nostru Mohammed, a familiei și a adeptilor săi!

Pentru mai multe informații despre islam, puteți consulta următoarele site-uri:

E-Books

www.islamland.com

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.en.alukah.net

www.muslim-library.com

www.r-islam.com

www.rasoulAllah.net

www.knowingAllah.com

www.islamic-invitation.com

www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org

www.islamreligion.com

www.chatislamonline.org

www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net

www.islamic-message.net

Fatawa

1 www.islamqa.info/en
www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

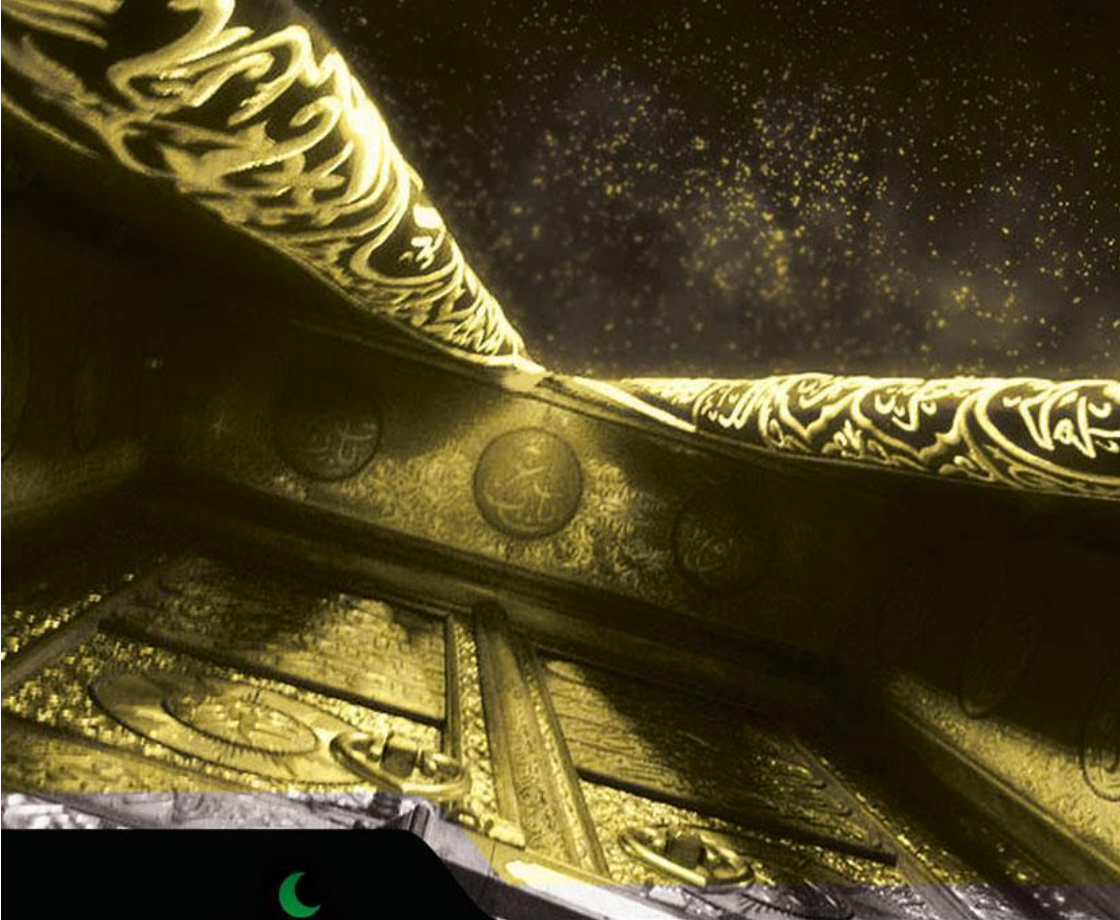
www.newmuslimguide.com
www.newmuslimacademy.org
www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com
www.mp3quran.net
www.listenandrecord.com
wwwgodwords.net
www.tvquran.com
www.ar.beta.islamway.net/recitations
www.islam-call.com
www.qurantranslations.net
www.quraan.us

Cuprins

- *Introducere*
- *Clarificări*
- *Cine este Allah?*
- *Unde este Allah?*
- *Acesta este Allah*
- *Dovezile logice ale existenței lui Allah*
- *Dovezile logice ale Unicității lui Allah*
- *Allah are nevoie de creaturile Sale?*
- *Motivele creării ființelor umane*
- *Dovezile logice din Nobilul Coran cu privire la înviere*
- *Originea ființelor umane în conformitate cu Nobilul Coran*
- *Cine sunt ființele umane?*
- *Allah Preaînaltul i-a oferit un statut special lui Adam*
- *Societatea și coexistența*
- *Originea religiei*
- *Apariția politeismului*
- *Nevoia omului de trimiterea de Mesageri*
- *Profeții și Mesagerii au fost ființe umane*
- *Toți Profeții au predicat adorarea numai a lui Allah*
- *Legile și doctrinele contemporane*
- *Islamul*
- *Întoarcerea la origini*
- *Lucruri la care să medităm*
- *Înainte să fie prea târziu*
- *O alegere dificilă*
- *Concluzii*

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM